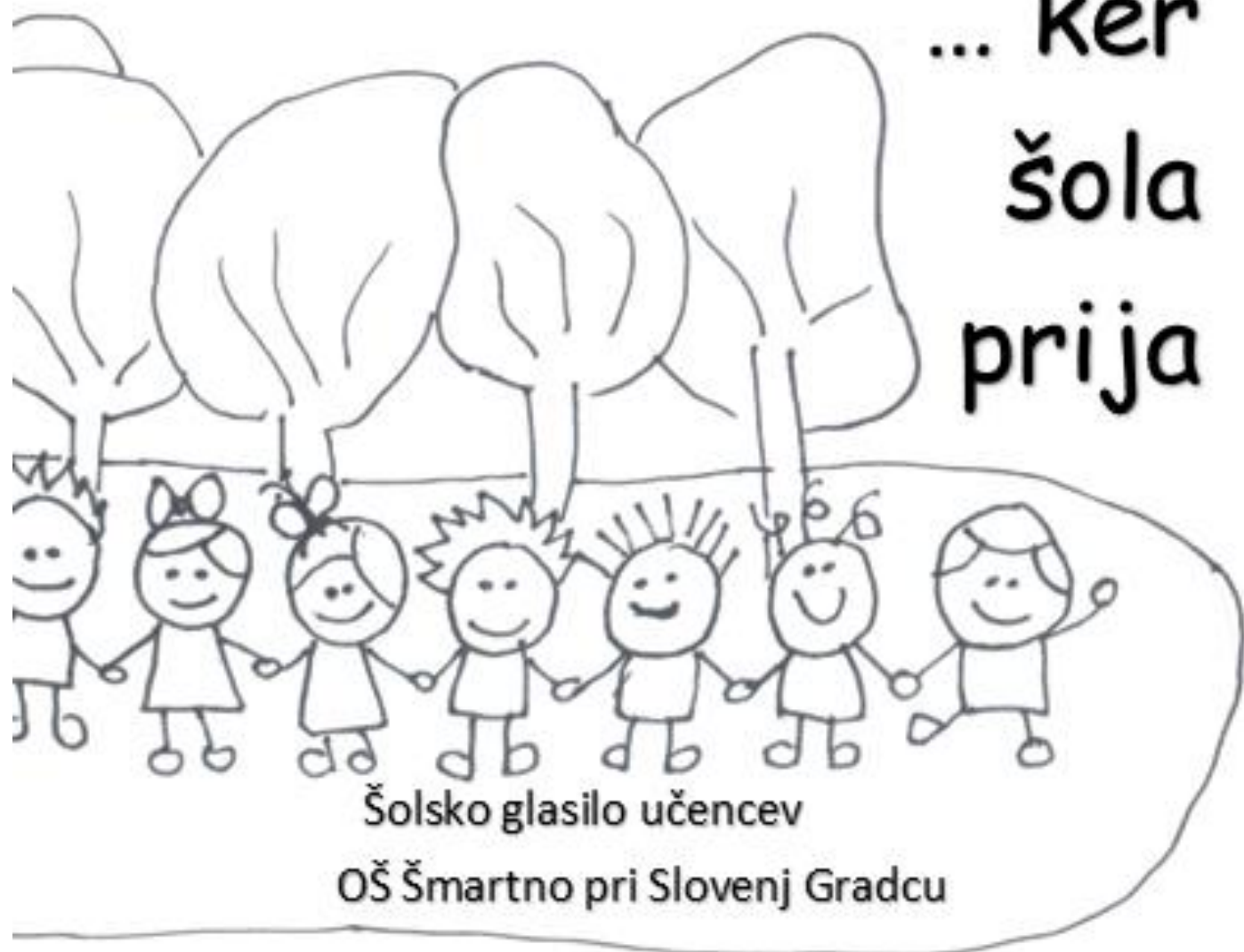

ŠOLARIJA

... ker
šola
prija

Šolsko glasilo učencev

OŠ Šmartno pri Slovenj Gradcu

Šolsko leto 2014/15, št. 15

KAZALO

Ob koncu šolskega leta	str. 3
Bodi EKO	str. 4
Kaj se je dogajalo	str. 6
Ustvarjalnica	str. 19
Devetošolci	str. 26
Jezikovni kotiček	str. 39
Naši uspehi	str. 40

KOLOFON

Uredniški odbor:
učenci OŠ Šmartno

Mentorica:
Katja Apat Rožič

Oblikovanje in grafična obdelava:
Lilijana Pelc

Naslovnica:
Hana Kotnik in Anuša Stopernik, 9. b

Fotografije: učitelji OŠ Šmartno

Izdala in založila:
OŠ Šmartno pri
Slovenj Gradcu

Cena: 1,5 €

Do morebitnih napak v šolskem časopisu **Šolarija**
... **ker šola prija**
je prišlo zgolj po naključju.

OB KONCU ŠOLSKEGA LETA

Drage učenke in učenci!

V teh dneh, ko je vreme muhasto in spremenljivo in se šolsko leto nezadržno bliža h koncu, se mi v mislih poraja vprašanje »*Kdaj je čas tako hitro mini?*«. V tem letu se je marsikaj zgodilo. Veliko lepih stvari, nekaj tudi manj prijetnih. Pozabiti ne smemo na ničesar, kar nam je polnilo naš vsakdan. Uspehi so naše gonilo, napake pa izziv, da zmoremo boljše in da v to verjamemo. Verjamem pa, da je bilo to leto čudovito.

Upam, da ste dosegli zastavljene cilje. V kolikor so bila vaša pričakovanja višja, si zadajte nalogo, da boste v naslednjem šolskem letu bolj prizadevni. Šolski uspeh je rezultat vašega celoletnega dela in vam ob tem iskreno čestitam.

V prihajajočih počitnicah vam želim veliko sproščenih trenutkov, nasmeha na obrazu, novih prijateljstev in polno nepozabnih dogodivščin. Predvsem pa pazite nase, kjer koli že boste.

Vaš ravnatelj

Dragi bralci,

pa smo spet na koncu enega obdobja. Veliko se vas tega veseli, z nami učitelji vred ☺, nekatere pa tudi malo stiska, saj se njihove poti razhajajo in vedo, da naslednje šolsko leto ne bodo več srečevali istih obrazov, ki so jih bili dnevno vajeni. A tudi v tem je veliko pozitivnih stvari, saj bodo spoznali nove obraze, rodile se bodo nove simpatije, postali bodo zrelejši ...

Devetošolci, pred vami so novi izzivi in želimo vam, da se jih lotite z veliko zagnanostjo in željo po uspehu.

Iztisnili ste še zadnje atome svojih moči, zdaj pa je vaša naloga le še, da poskrbite za brezskrbne počitniške dni. Veliko bodite zunaj, se igrajte, berite, čofotajte, ne pozabite na sončno kremo, pokrivala, vodo ... in še kaj.

Dajmo zdaj, zaključimo že in zavriskajmo na ves glas: JUHUHU, POČITNICE SO TU!!!! ☺
☺ ☺ ☺ ☺ ☺ ☺ ☺ ☺

Uredništvo Šolarije

BODI EKO

EKO TRŽNICA 2015

Pred prvomajskimi počitnicami smo na šoli imeli eko tržnico. Predstavili sta se nam dve kmetiji, kmetija Arbiter in kmetija Šurc.

Gospa Jožica s kmetije Arbiter je spekla dober kruh, ki se je imenoval spomladanski. Pri gnetenju in pripravi smo pomagali tudi mi, najbolj pri pojedini. Kmet s kmetije Šurc pa je s seboj pripeljal kar umetno kravo, ki smo jo lahko molzli. Gospa Klavdija je s seboj prinesla tudi zelo dobre jogurte.

Na eko tržnici smo ponujali ognjičeve kreme, sadike, semena in čaje. Z Lucijo sva prodajali čaje in kreme. Na eni od stojnic pa so se obiskovalci lahko naučili, kako se lušči seme redkvice.

Odrasli so se najbolj zanimali za semena in sadike.

Pomagalo je veliko učencev, največ jih je bilo iz četrtega in petega razreda.

Eko tržnica je trajala tri dni. Vsakodnevno druženje je zelo hitro minilo. Imeli smo se zelo lepo.

Lucija Ribnikar, 3. b, in Špela Marovšek, 3. a

Na naši šoli se je letos odvijala eko tržnica in štafeta semen, predstavili pa sta se nam tudi dve kmetiji, kmetija Arbiter in Šurc. Ogledali smo si lahko njihove pridelke in pokusili slastne dobrote.

Mi smo lahko ponujali semena, kreme, zelišča in sadike. Na tržnici sem s sošolci in prijatelji prodajala sadike jagod, okrasnih rož in pomagala učiteljici Renate. Kupcem sem razkazala ponudbo in povedala kakšno zanimivost. Na vsaki od stojnic je bilo veliko dela, posebej ob koncu tržnice je bila gneča velika. To je bilo zelo naporno. Všeč mi je bilo, da je vsak lahko prispeval po svojih zmožnostih. Zbrani denar smo dali v šolski sklad.

Veliko sem se naučila in vesela sem, da imamo na šoli šolski ekovrt.

Zala Lavre, 5. b

SPOMLADANSKE DELAVNICE NA EKOVRTU

V okviru projekta Ekovrt sva z učiteljico Heleno Ocepek 8. maja, na lep sončen dan, izvedli delavnico kompostiranja. Vrt je krasen učni pripomoček, kjer lahko učenci znanje praktično uporabijo, sodelujejo, raziskujejo, opazujejo; skratka razvijajo naravoslovne veščine. Prepričana sem, da se znanje, ki je pridobljeno na takšen način, ne izgubi hitro.

Učenci od 7. do 9. razreda so v okviru izbirnega predmeta Rastline in človek spoznavali, kako pravilno kompostiramo organske odpadke, da imamo od tega početja res koristi. V nasprotnem primeru je to le kup gnijočega materiala, ki ni nikomur v korist in še dodatno obremenjuje okolje.

Kompostiranje je v bistvu posnemanje narave. Gozdov, travnikov in pašnikov nihče ne gnoji, pa lepo uspevajo. Zakaj? Zato, ker narava vse organske snovi pretvori nazaj v gnojilo za še žive rastline.

Na vrtovih odnesemo skoraj vso maso, po drugi strani pa si želimo kar največji pridelek. Zato moramo odneseno nadomestiti.

Pomembno je, da so učenci pri tem sodelovali, znanje pa bodo lahko koristno uporabili tudi na domačih vrtovih

Mentorica
Ekovrta:
Renate Bašek

KAJ SE JE DOGAJALO

ZA NAMI JE PRIJETNO IN ZANIMIVO ŠOLSKO LETO. PRVOŠOLCI SMO SE NAUČILI ŠTETI, RAČUNATI, BRATI, PISATI, ZAPELI SMO VELIKO PESMIC, OPRAVILI VELIKO TELOVADNIH VAJ, USTVARJALI, SEVEDA PA TUDI KDAJ KAJ SMEŠNEGA POVEDALI. TU PRED VAMI JE NEKAJ NAŠIH "CVETK".

DELO V RAZREDU – SEPTEMBER 2014

UGOTAVLJALI SMO, V KATEREM LETNEM ČASU SE JE RODIL POSAMEZNI UČENEC. NATO JE VSAK POBARVAL SLIKO LETNEGA ČASA, V KATEREM SE JE RODIL. EDEN IZMED NJIH NI RAD BARVAL IN JE NA SLIKI ZIME POBARVAL SAMO SMUČI IN SANKE, PREOSTALA SLIKA JE OSTALA BELA.

UČITELJICA LILIJANA GA JE VPRAŠALA, ČE IMAJO VSI OTROCI BELA OBLAČILA IN KAPE. UČENEC SE JE ZA TRENUTEK ZAMISLIL, NATO PA ODGOVORIL: "TALE SMUČAR JE PADEL IN SE JE POROLAL PO SNEGU, TALE DVA NA SANKAH PA STA TUDI BOLJ NERODNA IN STA PADLA V SNEG, ZATO SO VSI BELI."

SPREHOD PO ŠMARTNEM, SEPTEMBER 2014

KO PRIDEMO DO PREHODA ZA PEŠCE, SI OGLEDAMO ZNAK. UČITELJ MATJAŽ VPRAŠA, ČE KDO VE, KAJ TA ZNAK POMENI.

IZ SKUPINE SE ZASLIŠI: "TU LAHKO GREJO LJUDJE NA DRUGO STRAN ČEZ PEŠCE."

V OKTOBRU SMO SE POGOVARJALI O TEM, KAJ DELAJO ŽIVALI JESENI, KAJ JEDO ... PRI POGOVORU O LISICI SO OTROCI VEDELI, DA JE ZAJCE, PA KOKOŠI. IZVEDELI SO TUDI, DA LISICE JEDO MRHOVINO IN SLIŠALI RAZLAGO, KAJ TA BESEDA POMENI. NATO SMO PONOVLILI, DA LISICE JEDO ZAJCE, KOKOŠI IN MRHOVINO. PA VPRAŠA OTROŠKI GLASEK: "ZAKAJ LISICE JEJO KOVINO?"

PRIPRAVLJAMO SE NA BRANJE PRAVLJICE VOLK IN SEDEM KOZLIČKOV.

ENO IZMED VPRAŠANJ UČITELJICE PETRE JE BILO: "ALI POZNATE KOGA, KI SE JE DELAL PRIJAZNEGA, PA V RESNICI SPLOH NI BIL?" IZ SKUPINE SE ZASLIŠI: "HILDA TOVŠAKOVA."

V MAJU SMO IZVEDLI URO LIKOVNE UMETNOSTI V OKVIRU PEDAGOŠKIH PROGRAMOV KOROŠKE GALERIJE LIKOVNIH UMETNOSTI.

GOSPODIČNA NINA JE OTROKOM OB PREDVAJANJU PROJEKCIJE V POWER POINTU PREDSTAVILA DELO GALERIJE IN JIH SEZNANILA Z OBLIKAMI RAZSTAV. IZVEDELI SO, DA SE RAZSTAVA VEČ SLIKARJEV IMENUJE

SKUPINSKA. NATO JIH JE VPRAŠALA: "KAKO PA SE IMENUJE RAZSTAVA, KJER RAZSTAVLJA SAMO EN SLIKAR?" IZ SKUPINE PRVOŠOLCEV SE ZASLIŠI: "BEDNA."

SPOMINI NA 3. RAZRED

V spominu mi je najbolj ostal plavalni tečaj, saj zelo rada plavam. Na tečaju sem spoznala tudi prijateljico Ajšo. Všeč mi je bila tudi prireditev Evropska vas, ker zelo rada spoznavam nove države. Zaplesali smo polko in v nemščini zapeli pesem Sveti sveti zvezdica. Tudi pri angleščini mi je bilo všeč, saj smo večkrat gledali posnetke. To šolsko leto sem se imela zelo lepo.

Naja Ocepek

V tretjem razredu sta mi bila všeč šport in likovni pouk ter učenje poštevanke. Lepo je bilo, ko smo se na športnem dnevu sankali in ko smo šli na planinski izlet.

Katarina Majcen

Najbolj smešno mi je bilo, ko smo se pri športu ogrevali in sem dvignil nogo tako visoko, da sem padel na rit. Vsi smo se zelo smejali, učiteljica pa je bila vesela, da se nisem poškodoval.

Luka Gradišnik

Najbolj všeč mi je bil šport in to, da sem se naučil poštevanke. Zanimiv je bil tudi Žiga X. Gombač.

Gašper Matavž

Veliko stvari mi bo ostalo v lepem spominu. Prva je bila danes, ko nas je obiskal pisatelj Žiga in nam delil avtograme. Pri likovni umetnosti sem zelo uživala, ko smo izdelovali živali iz gline. Všeč mi je bilo, ko smo imeli športni dan in smo drugošolce peljali na izlet in potem skupaj iskali skriti zaklad. Lepo je, ko gremo včasih skupaj z učiteljico hraniti živali. V lepem spominu mi je ostala prireditev, ki smo jo pred novim letom pripravili za starše in smo jih pogostili s piškoti, ki smo jih spekli sami. V 3. razredu je bilo zelo lepo.

Valentina Popič

Všeč mi je bilo, ko smo imeli zimski športni dan in ko smo šli v Slovenj Gradec na tek na 600 m. Pri likovni pa sem užival, ko smo kiparili in sem izdelal leva.

Žiga Naglič

Najbolj všeč mi je to, da imam same petice. Lepo je bilo tudi pri likovni umetnosti, na prireditvi Evropska vas, pri spoznavanju okolja, kjer smo delali poskuse, da sem z učiteljico hranila živali, da nas je obiskal pisatelj Žiga in da smo se s sošolci imeli lepo. Zelo zelo zelo pa mi je bilo všeč, ko smo pekli piškote in ko nam učiteljica včasih ni dala naloge.

Julija Kotnik

Zelo mi je bilo všeč, ko smo pri matematiki igrali bingo. Lepo pa je bilo na zimskem športnem dnevu.

Maja Pleunik

Res je bilo smešno, ko je Luka pri športu stegnil nogo tako visoko, da je padel na hrbet. Zelo zanimiva in smešna je bila tudi pravlјica pri angleščini, kjer je tiger lajal.

Teo Aber

Najboljše je bilo, ko je prišel Žiga X. Gombač in ko smo pri likovni kipurili. Uživala pa sem tudi na planinskem pohodu.

Lucija Ribnikar

Najbolj všeč mi je bilo na teku zdravja v Slovenj Gradcu, na prireditvi Evropska vas, ko nas je obiskal pisatelj Žiga, ko smo kipurili, ko sem dobil lepe ocene in ko smo zmagali 4:1. Zelo rad sem se tudi igral s prijatelji.

Roko Oto Slemenik

Najbolj všeč mi je bilo, ko smo v podaljšanem bivanju igrali nogomet.

Tadej Marzel

V 3. razredu mi je bila posebej všeč prireditve Evropska vas in tek zdravja. Med letom smo se učili tudi poštevanko, pri okolju smo delali poskuse, pekli piškote, nastopali staršem, kipurili iz gline ... Zelo všeč mi je bilo, ko sem hranil živali. Pri športu je bilo najboljše plezati po drogu in igrati košarko. Danes pa nas je obiskal tudi pisatelj Žiga.

David Uršej

V tretjem razredu imam najrajši sošolke, sošolce in učiteljico. Smešno je bilo, ko so se ob prvem aprilu zlagali, da pride Peter Prevč. Bila sem presenečena in vesela, a žal ni prišel, ker je bil prvi april.

Kaja Priteržnik

Res je bilo lepo, ko smo pri športu zmagali 12:3. Lepo je bilo tudi, ko smo izdelovali živali iz gline in ko nas je obiskal Žiga in nam pripovedoval smešne zgodbe, ki so nas razveselile. Užival sem tudi med plesom in petjem na prireditvi Evropska vas.

Nal Kovač

V tretjem razredu se najraje igram z Dašo, Nalom in Rokom. Moj najljubši predmet je šport in rad igram nogomet.

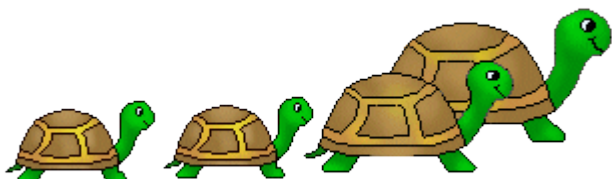
Timotej Sterkuš

V tretjem razredu sem se veliko naučil in bilo je lepo, ko sem se igral s prijatelji. Najbolj smešno je bilo, ko smo prvega aprila vsi v avli čakali Petra Prevca, pa ga žal ni bilo.

Jakob Strmčnik

Najbolj všeč mi je bilo, ko smo cel teden hodili na plavalni tečaj. Všeč mi je bilo tudi, ko sem hranil želve, ko smo pri likovni umetnosti kiparili iz gline in ko smo pekli piškote za naše starše. Super je bilo, ko je na šolo prišel pisatelj Žiga.

Danijel Pogorevc

Všeč mi je bila matematika, ker sem se naučil pošteevanko in še veliko vsega. Lepo je bilo tudi pri likovni, ko smo kiparili.

Filip Kamnik

V najlepšem spominu mi je ostalo to, da sem lahko v roke prijel kačo, saj je to že od malega moja najljubša žival. Všeč mi je bilo tudi, ko smo pekli piškote in ko sem hranil ribe.

Luka Merzdovnik

Super je bilo, ko smo imeli plavalni tečaj in ko smo se šli sankat. Najbolj všeč sta mi bila šport in slovenščina.

Valentin Sedar

Všeč mi je bilo, ko smo pekli piškote, ko nas je obiskal Žiga in nam dal podpise ter ko smo pri kratkem testu lahko dosegli dvaindvajset točk. Moje najljubše kosilo je bila pica. Super je bilo, ko sem z Gašperjem hranil živali.

Jaša Ropoša

Zelo smešno je bilo, ko smo pri angleščini gledali Steva. Zelo zanimivo je bilo, ko smo pri okolju opazovali vodo, kako je izhlapevala. Najbolj všeč pa mi je bil prednovoletni nastop za starše, peka zdravih piškotov in prireditev Evropska vas.

Lana Ošlovnik Špegelj

Všeč mi je bilo, da nas je obiskal pisatelj, ki ga sploh nismo poznali. Všeč mi je, da me ima v podaljšanem bivanju učiteljica Sonja. Všeč mi je bilo, ko sem hranil živali, ko smo pekli piškote, izdelovali živali iz gline in ko smo imeli okusno kosilo. Najbolj pa mi bo v spominu ostala zgodbica, ki mi jo je povedal Gašper, saj sem ob poslušanju skoraj umrl od smeha.

Tjaš Velcl

Všeč mi je bilo, ko smo pekli pirine piškote, ko smo iz gline kparili živali in ko nas je obiskal Žiga. Všeč mi je bilo tudi, ko sem hranil živali in ko sem šel na tek zdravja.

Gašper Miheu

Najbolj všeč mi je bilo, ko je prišel Žiga in nam pripovedoval pravljice. Zelo zanimivo je bilo tudi učenje poštevanke, nastop za starše, prireditev Evropska vas, gledanje filma pri angleščini, Steve in zimsko sankanje.

Špela Marovšek

Najboljše je bilo, ko smo imeli športni dan in smo se šli sankat. V tretjem razredu sem se naučil poštevanke in deljenje.

Val Vunderl

V tretjem razredu sem se veliko naučila: poštevanke, deljenje, pesmice in različne ples.

Eva Perše

V 3. razredu mi je bilo najbolj všeč takrat, ko smo šli na plavalni tečaj, saj sem lahko čofotala po vodi. Všeč mi je bilo tudi, da sem med šolskim letom dobila lepe ocene, da smo nastopali staršem in jim spekli piškote ter da nas je obiskal pisatelj Žiga. To so dogodki, ki se jih najbolj spomnim.

Sara Tušnik

V tretjem razredu sem se najraje igrala s Timotejem. Moj najljubši predmet pa je šport, zato ker je gibanje zdravo za naše telo. Pri spoznavanju okolja smo delali poskuse. Spoznala sem, da je v kredi zrak. Rada sem tudi delala domače naloge.

Daša Zoja Repas

V tretjem razredu mi je bilo najbolj všeč, ko smo se z avtobusom vozili v Velenje na plavalni tečaj. Super je bilo tudi pri likovni umetnosti, ko smo kparili živali iz gline. Najbolj vesel pa sem bil, ko sem dokončal bralno nalepko.

Alen Založnik

V ZVERJAŠČKOVI DRUŽBI

Učenci, ki obiskujemo izbirni predmet Gledališki klub, smo v aprilu v Mežici obiskali lutkovno predstavo Zverjašček.

Gledališko igro Zverjašček je režiral Jaka Ivanc. Slikanico je napisala angleška avtorica Julia Donaldson. Gledališka igra je nastala na podlagi knjige, ki je bila prevedena v več kot 50 jezikov po vsem svetu, prodali pa so več kot 4 milijone izvodov. Knjigo je prevedel in priredil Milan Dekleva. Zverjašček je nadaljevanje igre Zverjasec.

Igra govori o Zverjaščku, ki bi rad našel Veliko zlobno miš, o kateri mu je pripovedoval njegov oče. Vse se dogaja v mrzlem zimskem večeru. Med potjo sreča veliko drugih živali. Nekatere so bile prijazne, druge pa malce zvite. Na koncu najde Veliko zlobno miš in ugotovi, da je prijazna in ni strašna, kakor pravijo.

Igra je bila malce otročja, vendar je bila hkrati tudi zabavna in smešna. Igralci so zelo dobro obvladovali svoje besedilo, hkrati pa so se znali postaviti tudi v vlogo, ki jim je bila dana. Lutke so bile lepe in nekatere tudi smešne. Smešna lutka je bila kača iz kvadratov, ki so se med seboj povezovali v telo. Scena je bila dobro organizirano postavljena in narejena. Pri sceni mi je bilo všeč, da se je spreminjala, kar je naredilo boljše vzdušje. Glasba se je podala k spremnemu besedilu.

Sporočilo same igre je zanimivo, vedno je najprej potrebno spoznati stvari, katerih se na primer bojimo. Šele, ko spoznaš neznane stvari in premagaš ovire, lahko ugotoviš, da je tudi strah znotraj votel.

Natalija Arko, 7. a

PLANINSKI IZLET

Ker imam rada naravo in se s starši velikokrat odpravimo v hribe, sem se vpisala v planinski krožek. In prvi naš izlet je bil pohod na Viniše. To je hrib nad Grajsko vasjo pri Legnu. V sredo, 22. 4. 2015, smo se na pot odpravili po kosilu. Primerno smo bili oblečeni in obuti. Pred odhodom smo se pogovorili, kako se obnašamo v naravi. Ne smemo biti preglasni, da ne plašimo gozdnih živali. Prav tako ne uničujemo rastlin in smeti odnesemo s seboj. Pot je hitro minila in že smo prispeli na cilj. Bili smo lačni in žejni, zato smo malico hitro pojedli. Da je takšen pohod tudi poučen, smo se učili orientirati s kompasom. Določili smo glavne strani neba in poimenovali bližnjo okolico. Od tam, kjer smo bili, je zelo lep razgled na Slovenj Gradec, naselje Legen, Šmartno. Najbolj všeč pa mi je bil pogled na Uršljo goro in Peco. Preostali čas smo porabili za zabavno igro na igrišču. Učiteljice so nam pripravile še presenečenje, da smo iskali skriti oziroma sladki zaklad. Za konec in spomin smo naredili še skupinsko fotografijo.

Sedaj se veselim že novega pohoda.

Lana Julija Konečnik, 4. b

Šola v naravi – Radenci ob Kolpi

Letos smo se osmi razredi v šolo v naravi odpravili pozimi, in sicer v Radence ob Kolpi. Je pa res, da je že bolj dišalo po pomladi kot po zimi, saj smo na pohodih, ki smo jih imeli, vselej ugledali zvončke, trobentice in tudi teloh.

Na enem izmed pohodov smo si ogledali jamo Kobiljačo, si na prostem zakurili ogenj in pekli hrenovke. Morali bi imeti tudi tek na smučeh, ampak brez snega to ni bilo mogoče. Počeli smo veliko stvari, streljali smo z loki, pekli belokranjsko pogačo, ki je bila kar okusna, spoznavali nove živali, plezali po plezalni steni, katero so uspeli preplezati tudi tisti, ki so se bali višine.

Za prvo večerno animacijo sta nam mentorja pripravila nekaj zanimivega. Nekateri so se raje odločili, da bodo igrali igre z žogo zunaj. Ostali, vključno z mano, pa smo se pozabavali s kačo Newton v rokah in na vratu ter pajkom na roki ali obrazu. To je bilo zame nekaj najboljšega.

Po sobah so se dogajale tudi čudne in hkrati smešne stvari, kot na primer v sobi št. 3 so en večer imeli mašo. Imeli smo tudi predstavitev sob, kjer se je res poznalo, da smo brez idej. Ena soba je pokazala spodnje perilo v neki »akcijski« točki, imeli smo sobo s kavbojkami, ki so zaplesale na kavbojsko glasbo. Ugotovili pa smo tudi geslo za wi-fi, česar so se vsi bolj ali manj veselili.

Ta teden je bil res nepozaben, saj sem ga lahko preživela s super prijatelji, učiteljicama in mentorji. Pred tem sem imela malo pomislekov, da ne bo v redu, ampak je bil ta teden najboljši v tem letu. In res bi mi bilo žal, če ne bi šla.

Anja Plantev, 8. b

RASTLINE IN ČLOVEK

Letošnje šolsko leto sem se odločila za izbirni predmet Rastline in človek pri učiteljici Heleni Ocepek. Obiskovala sem ga z veseljem, saj sem se tu naučila veliko koristnih stvari za življenje.

Spoznali smo veliko različnih rastlin, njihove zdravilne lastnosti, uporabo in učinke. Kuhali smo si zdravilne čaje, ki izvirajo iz vzhodnih dežel, kot je npr. zeleni, črni in rdeči čaj iz Afrike. Izdelovali smo mazila za ustnice in jih tudi prodajali. Meni osebno je bila najbolj všeč višnjeva labela, ki je bila nežno vijoličaste barve. Naredili smo tudi različne maske za obraz, ki so bile prilagojene različnim tipom kože. Učiteljica nam je pokazala tudi, kako se pravilno masira obraz z olji. Ugotovili smo, da masaža sploh ni tako težka, kot smo si mislili, da bo.

Učili smo se tudi o nevarnostih drog in spoznavali njihove učinke. Za boljšo predstavbo smo si ogledali še videofilm, ki je bil naravnost zastrašujoč.

Obiskali smo tudi cvetličarno Anja, kjer so nam predstavili pravilno vzgojo orhidej. Letos bomo obiskali še dvorec Trebnik v Slovenskih Konjicah, kjer nam bodo predstavljena zdravilna zelišča in njihova uporaba. Izdelali si bomo zeliščni mošnjiček, ki nas bo z vonjem pomiril. Odšli bomo v cvetličarno in Mini Zooland, kjer bomo preživeli prijetne in zabavne ure v družbi živali. Ni mi žal, da sem se odločila za ta izbirni predmet, saj je bilo zanimivo in zabavno.

Ana Zdovc, 8. a

POSKUSI V KEMIJI

Kaj na svetu ni kemija?

Pri izbirnem predmetu Poskusi v kemiji smo skozi šolsko leto pod vodstvom učiteljice Helene Ocepek spoznavali različne kemikalije in kemične poskuse. Najprej smo spoznali R- in S-stavke, to so standardna opozorila in obvestila o uporabi različnih kemikalij. Poleg tega smo spoznali še opozorilne simbole, različne kemijske pripomočke ter novosti na področju kemije.

In že je sledil prvi poskus poimenovan Faraonove kače, ki nas je zelo navdušil.

Pri tem poskusu smo pomešali kremenčev pesek z etanolom v gosto kašo, nato pa smo v terilnici premešali sladkor ter sodo bikarbono. Na negorljivo podlago smo vsuli kašo kremenčevega peska ter etanola. Oblikovali smo jo v nekakšen vulkan ali piramido in na sredini naredili vdolbino, kamor smo vsuli zmes iz sladkorja in sode bikarbone. Vdolbino smo tudi poravnali. Potem pa je sledil najzanimivejši del, ko smo zmes prižgali. Piramido je z vseh strani obkrožil plamen, ki se je obarval modrikasto. Kmalu so iz piramide začele lesti črne kače, ki so se različno zvijale. Na koncu je sledilo le še pospravljanje.

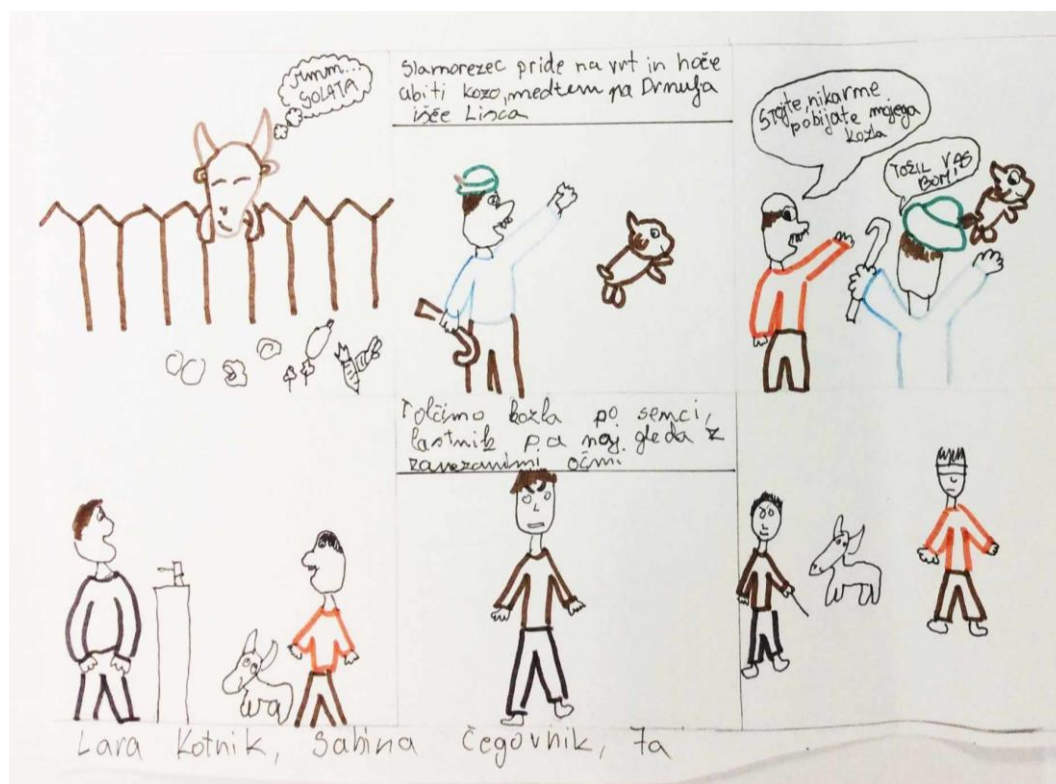
Oktobra smo se po pouku udeležili 20. Festivala znanosti v ljubljanskem Koloseju. Tam se nam je predstavil kemijski Inštitut Jožef Stefan. Študenti kemije so nam predstavili poskuse s tekočim dušikom, kisikom in ogljikovim dioksidom. Bilo je zelo zabavno. Kasneje smo odhiteli še v City park ter si pred odhodom nazaj domov privoščili tudi malico.

Februarja smo obiskali tudi Srednjo okoljevarstveno šolo Slovenj Gradec na Muti. Tam so nam dijaki na kratko predstavili program okoljevarstveni tehnik, potem pa smo se razdelili v skupine ter opravili poskus o lastnostih vode. Spoznali smo nanodelce in njihovo uporabo v vsakdanjem življenju. Ogledali smo si tudi njihov ekovrt.

V šoli smo opravljali še različne poskuse iz analize kemije, npr. določanje kislosti in bazičnosti snovi, določanje trdote vode, dokazovanje hranilnih snovi, ki jih vsebuje hrana itd. Ob biografskih filmih smo spoznali tudi pomembne kemike skozi čas, predvsem ženske znanstvenice, ki so bile v preteklosti zapostavljene.

Čeprav smo pri urah imeli nekaj težav in razbili kakšno epruveto, smo se kljub vsemu zabavali.

Danijela Konc, 9. b

EVROPSKA VAS – AVSTRIJA

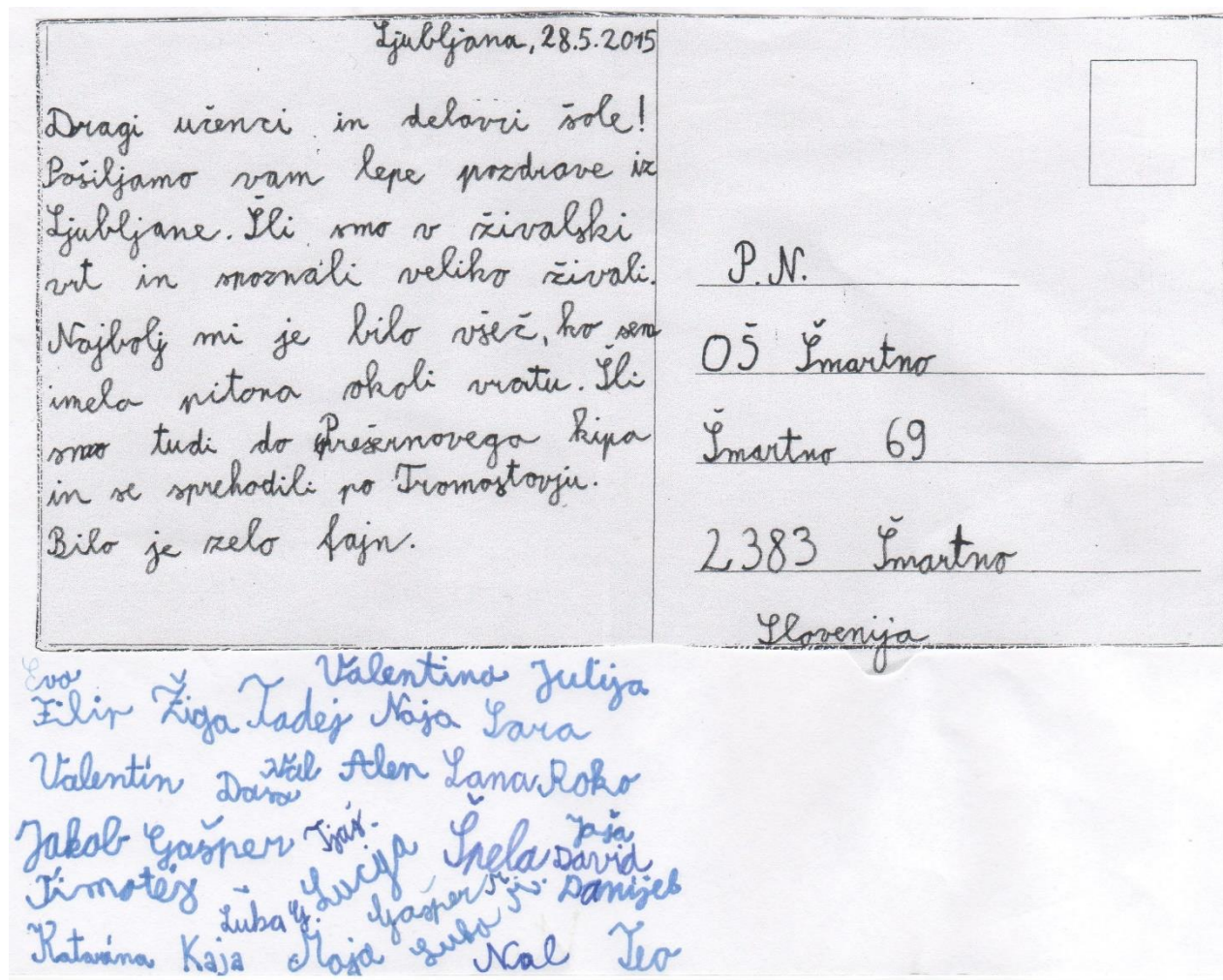
Na naši šoli že vrsto let v okviru projekta Evropska vas raziskujemo eno izmed držav Evropske unije. V letošnjem šolskem letu smo podrobneje spoznavali značilnosti Avstrije. V projektu smo sodelovali vsi učenci in učitelji razredne stopnje ter nekateri učenci in učitelji predmetne stopnje. V okviru projekta so učenci spoznavali Avstrijo skozi kulturo, kulinariko, običaje, navade, glasbo, nošo ... Tako je nastalo kar nekaj izdelkov, ki smo jih ob zaključku Evropske vasi, ki je bila 8. 5. 2015 v Slovenj Gradcu, tudi predstavili na stojnici. Kot glavni cilj letošnjega projekta na naši šoli pa je bila zaključna prireditev za starše, ki smo jo izvedli 9. 5. 2015 v telovadnici šole. Na prireditvi so učenci skozi petje, igro, izštevance, ples, deklamacije predstavili Avstrijo. Po prireditvi so si učenci skupaj s starši ogledali še razstavo v avli šole ter se pogostili z avstrijskim pecivom – ajdovo torto, ajdovim kolačem, jabolčnim zavitkom.

Petra Naveršnik Bricman

POZDRAV TRETJEŠOLCEV S POTEPA PO LJUBLJANI

USTVARJALNICA

OB TEBI

*Ob tebi se mi vse prav in lepo zdí,
ko brez tebe sem, mi do življenja ni.
Tvoj nasmeh mi veliko pomeni
in tvoj objem ne morem opisati v eni povedi.
Obožujem tvoje dotike
in te pesmi ne morem končati brez pike.*

Danijela Konc, 9. b

MOJE BASNI

Sedmošolci so pri slovenščini izdelali svojo prvo knjigo basni. Naslovnico "knjižnega prvenca" so sami ilustrirali, knjigo tehnično ustrezno uredili, vsebino pa obogatili in popestrili z lastnimi ilustracijami. V branje vam ponujamo nekaj basni.

Muca Srčica na smučanju

Živela je muca po imenu Srčica. Bila je zelo osamljena. Imela ni niti enega prijatelja. Neki dan je šla njena družina na smučanje. Srčica še ni znala v redu smučati, zato je kdaj tudi padla. Ko pa ji je šlo še bolje, ji je mama rekla, da se gredo drugi smučat na strmejše pobočje. Srčica je šla na vlečnico. Ko je prišla na vrh, se je takoj spustila. Po pomoti se ji je odprla smučka. Obdržala jo je na nogi, ampak ni mogla zavirati, zato je padla. Vsi so se ji začeli smejati, razen mucke Rozi. Prišla je do nje in jo vprašala, ali je v redu. Naučila jo je smučati in postali sta najboljši prijateljici.

Nauk: Najboljšega prijatelja spoznaš v nesreči.

Sara Rotovnik, 7. a

LEV IN MIŠKA

V sušni Afriki je živel največji in najmogočnejši lev. Imel je zlato grivo in zlate kremplje. Bil je priljubljen med živalmi, saj je rad pomagal in se ni nikoli hvalil. Najmanj časa je posvečal sebi. Pol leta je krokodilu pomagal nositi palice, da si je lahko krokodil zgradil jez. Krokodil za to ni bil hvaležen in leva niti ni povabil k sebi. Tako je bilo tudi pri tigru, ko mu je pomagal z visokega drevesa potegniti mrtvo ptico. Sam bi se lahko celo ubil. Pomagal je še ostalim živalim, a povsod je bilo isto. Pozabil pa je na miško, ki je bila tako majhna, da je ni opazil. Miška mu seveda ni zamerila, saj je bila dobrega srca. Ljudje so se vsak dan pogovarjali in neprestano se je iz hiše divjih lovcev slišalo:

»Kako ga bomo ujeli?« Lev se za to ni nič zmenil. Druge živali, ki so za pasti, katere so nastavili divji lovci, vedele, so bile tiho. Ko so leva srečale, so prijazno rekle: »Pozdravljen lev, kralj živali! Kako ti je kaj vseč vreme danes?« Lev je prijazno tudi odgovoril: »Lepo je kot vsak dan,« in šel naprej.

Nekega dne je šel na sprehod po drugačnih poteh kot običajno. Tokrat je šel zelo blizu hiši divjih lovcev. Tla pod nogami so se mu naenkrat udrila. V daljavo se je slišal močan tresk. Zbudile so se vse živali, ki so spale. Druga drugo so spraševale: »Kaj ni nekaj počilo?« Lev se je poskušal rešiti. Ko pa je videl, da ne gre, je na ves glas začel kričati: »Na pomoooooooooč!« Živali so po glasu spoznale leva, a se zanj niso zmenile. Na koncu jih je radovednost le premagala. Med počasno hojo so videle ujetega leva. Lev je še vedno klical: »Na pomoooooooooč!«

Živali pa so nazaj zaklicale: »Ne moremo ti pomagati, saj se lahko ujamemo same!« Miška je na vso moč pritekla. Zaradi njenih kratkih nog je bila pri levu, ko so vse druge živali že odšle domov. Miška je rekla: »Lev, kje si?« »Tu spodaj, pod tabo sem ujet v lovski pasti!« Miška je dejala: »Tako te rešim, samo preglodala bom vrvi.« Lev je bil, še preden so se lovci vrnili, rešen. Miški je rekel: »Hvala, ker si me rešila. Zagotovo se ti oddolžim. Kaj praviš, če bi te varoval pred drugimi živalmi?« Miška je čez čas odvrnila: »Prosim. Bi lahko postal moj najboljši prijatelj?« Lev je odvrnil: »Seveda, saj si moja rešiteljica.« Od tistega dne lev ni bil več žalosten, miška pa je bila varna in vesela, ker je lepo in vzvišeno sedela na zlati levji grivi. Vse ostale živali so miški zavidale, levu pa še bolj kot prej.

NAUK: V nesreči spoznaš prijatelja.

Alen Planinšec, 7. a

OSEL POZABKO

Osel po imenu Pozabko je res veliko hodil. Kar naprej je nekaj pozabil in se je moral vrniti nazaj domov. Nekega sončnega in toplega dne je hotel iti k prijatelju konju po imenu Blisk. Bil je namreč dirkalni konj in je bil zelo hiter. Osel je bil že na polovici poti k Blisku, ko se je spomnil, da mu je pozabil kupiti darilo za rojstni dan. V trgovini je opazil, da nima vrečke. Odšel je domov in se čez nekaj časa vrnil nazaj v trgovino z vrečko. Tam pa se je spomnil, da je pozabil denar. Spet je odšel domov in vzel denarnico. Čez nekaj ur je Blisku končno kupil darilo. Potem se je odpravil k prijatelju, ko se je spomnil pred vrati, da je pozabil zaviti darilo. Zopet je odšel domov in hitro, ampak lepo, zavil darilo ter se odpravil nazaj k Blisku. Bil je že pred vrati in je že hotel pozvoniti, ko se je spomnil, da rojstnega dne sploh nima on. Ni se mogel spomniti, kdo ga zares ima. Odšel je domov, odložil darilo in pričel iskati vabilo. Ampak spet se ni spomnil, kam ga je shranil. Mislil si je: "Pa kako sem lahko tako pozabljiv? Res sem en navaden osel!" je rekel jezno. "Noge me že bolijo, tako hodim. Samo zaradi pozabljivosti!" je bil spet jezen. Na koncu pa je le našel vabilo in prebral, da ima rojstni dan njegov prijatelj orel Orko. Odšel je k njemu in na polovici poti se je spomnil, da je doma odložil darilo in ga tam spet pozabil. Jezno si je rekel: "Tako, zdaj pa grem domov in nikamor več!" In res je tako storil.

NAUK: Kdor nima v glavi, ima v petah.

Grega Konečnik, 7. a

Opica in miški

Nekoč sta miški na klopki ob jezeru našli banano. Ker nista vedeli, kako bi si jo razdelili, sta odšli do opice. »Ali nama lahko pomagaš razdeliti to banano?« sta rekli miški. »Seveda lahko,« jima je odgovorila opica. Vzela je banano, jo prelomila na dva enaka dela in dala na tehtnico. Ker je bil en kos težji, ga je odgriznila. Sedaj je bil težji drugi kos. Tudi tega je odgriznila. Miški sta postali zelo jezni. Jezno sta ji rekli: »Daj nama banano, ki je še ostala, si jo bova že sami razdelili!« Opica je vzela banano ter celo pojedla. »Kjer se prepirata dva, tretji dobiček ima!« je rekla in veselo odšla naprej.

NAUK: Kjer se prepirata dva, tretji dobiček ima.

Neža Rotovnik, 7. a

Polarni medved in pingvin

Na severnem tečaju je živel nereden polarni medved, ki ni znal loviti rib. Tako je samo hodil gor in dol po reki ter čakal, da mu bo riba skočila v usta. Hodil je eno uro, nato pa odšel v svoj brlog. Ko je poskušal zaspiti, je v kotu zagledal pingvina.

"Kaj delaš tukaj?" je polarni medved vprašal pingvina.

"Mislim sem se skriti pred nevihto, ki prihaja," je rekel pingvin.

"O, nevihta prihaja? No, potem pa lahko ostaneš," je rekel medved ter zaspal.

Zbudil se je v vonju po ribah. Zagledal jih je pri pingvinu ter si eno vzel. Pingvin in medved sta postala dobra prijatelja. Pingvin je lovil ribe, medtem pa ga je medved ščitil.

Tako je minilo eno leto, nato pa so se začele pojavljati težave. Rib je bilo vedno manj, saj so odplavale tja, kjer bodo imele več hrane. Pingvin in medved sta imela hrane še le za en teden. Pingvin se je lahko trudil, da bi ujel kakšno ribo, vendar jih ni bilo. Medved se je pritoževal nad njim in ga krivil za vse. Tako je pingvin izgubljal potrpljenje. Nekega dne je polarni medved prišel do pingvina in rekel: "Če ne najdeš več rib, nisi dobrodošel."

Tako je pingvin odšel in si našel boljši dom.

NAUK: Pravega prijatelja spoznaš v nesreči.

Nina Kresnik, 7. a

SNEŽAK SREČKO IN RACMAN JAKA

Živel je racman po imenu Jaka. Ko je prišla zima, ni vedel, kaj bi počel, zato se je odločil, da bo naredil snežaka.

Naredil je snežaka in ker je bil že večer, je šel spat. Čez noč racman Jaka ni vedel, kaj se dogaja zunaj, dokler ni na njegovem oknu nekdo potrkal. Vprašal je: »Kdo trka?« V odgovor je dobil: »To sem jaz, Srečko, tvoj snežak.« »In, živ si,« je rekel Jaka.

»Ja, kot vidiš, sem živ,« je rekel Srečko. Jaka je mislil, da sanja, zato je zaspal nazaj. Zjutraj, ko se je zbudil, se je najedel in odšel ven na zrak. Zunaj je videl Srečka kako skače naokrog in poje pesmi. Srečko ga je vprašal: »Ali se greva igrati?«

Jaka je bil zelo začuden, ampak kljub temu se je šel igrati z njim. Družila in igrala sta se, dokler ni prišla pomlad.

Ko je posijalo sonce, se je začel Srečko topiti. Jaka ni vedel, kaj naj naredi, zato je začel jokati. Čez nekaj časa je prišel škrt in s svojo čarovniško močjo Srečku nad glavo začaral snežen oblak, ki se je premikal poleg njega.

Škrat je rekel, da mu je dal snežni oblak, ker je videl, kako dobra prijatelja sta racman Jaka in snežak Srečko.

NAUK: Zvesto prijateljstvo je večno!

David Trost, 7. a

Najboljša prijateljica

Ona ve, kako se počutiš.

Brez da bi povedala kako,

ve, ko je kriza s fantom.

Razume, da nisi oblečena po zadnji modi,

ne zahteva, da si prijazna do drugih,

noče te spremeniti,

sprejme te.

Te ne obsoja, ko narediš kaj narobe,

te ima rada ne glede na to, kaj narediš.

Pravi prijatelj je ...

OSEBA, S KATERO VEZ Z LETI

POSTAJA VSE MOČNEJŠA.

Neža Kunc, 7. a

NASTANEK SODOBNE NAPRAVE

Računalnik je nastal, ko se je z elektriko poigraval Bog. Vedel je, da bo mladini koristilo, ko bodo igrali igre, in jih naučilo mnogih sposobnosti. Na začetku so imeli računalnik radi vsi. Ko pa so mlajši nanj igrali le še igre, so starši otrokom začeli dajati kazni in ti niso smeli več igrati igrice.

Bog je bil zelo jezen na starše, zato je tehnologijo razvil še bolj. Izbral je dva svoja sinova in ju poslal na Zemljo. To sta bila Bill Gates in Steve Jobs. Ko sta odrasla, sta postala pomembna izumitelja, ki sta razvijala predvsem sposobnost računalnikov. Tajni agenti pa so odkrili skrivnost čipa, ki jima ga je zaupal bog. Aretirali so ju in jima dosodili dosmrtno kazen. Ponorela sta in

dali so ju v samico. Bog jima je spremenil obraz, ju pomladil in naredil prosto pot iz zapora. Dobila sta tudi novi imeni, Luka Strel in Lucijan Cokan. Bog jima je dal posebno moč. Zdaj sta še navadna fanta, ki pa bosta pri 23-ih letih dobila moč prejšnjih znanstvenikov. Ponovno se bo vse razvijalo, v njihov projekt pa bo vključen stari čip Billa in Steva. Bog je vse spremljal in ugotovil, da se starši še vedno ne strinjajo z otroki v igranju iger.

Vse starše, ki niso ubogali, je hipnotiziral, da so nato postali ljubitelji iger. In tako so za 21. februar 2025 organizirali nujno igranje igrice. Steve, Bill, Luka in Lucijan so se vpisali v zgodovino in dobili vsak svoj praznik. Bog pa se je vsemu posmehoval in sam sebi bil hvaležen za to, kar je ustvaril.

Maj Prikeržnik, 7. a

Pri slovenščini smo ob prebiranju Aškerčeve pesmi ČAŠA NESMRTNOSTI dobili navdih za literarno ustvarjanje tudi osmošolci.

GLAŽEK NESMRTNOSTI

Stari Francelj pod lipo sedi, pod lipo sedi,
se mu premišljevati mudi!
Pa želi si: "Ko bi jaz lahko nesmrten bil!"
Pokliče k sebi tri može,
najboljše v deželi te,
reče jim: "En glažek nesmrtnosti prinesite mi!"
Pride prvi pijanček vaški, ki na vino se spozna, pravi:
"Ta nesmrtnost da!"
Francelj poskusi vino, ki delovati noče,
vrže ga po tleh, pravega hoče!
Pride drugi, zdravnik.
Pravi, da z njim je nekaj hudo narobe,
poleg povišanega holesterola se po glavi mu še nesmrtnost rola.
Da veliko mu tablet, krem in maž,
a nobena ne deluje,
Francelj po njih počuti se samo še huje.
Pride tretji in mu veli,
glažek sam natoči si in ker nesmrtnosti na svetu ni,
lahko dejanje tvoje še živi.
Bodi dober do ljudi,
da v njihovih srcih vedno boš ti,
stari Francelj, ki pod lipo sedi.

Ana Vidovič, 8. b

Mlada Micka čaka tam pod brezo,
misli čudne misli o ljubezni.
Sem lepa in zaljubljena,
ljubezen mora imeti prav vsak.

Ubogi stari temni stric,
vso življenje sam je preživel
in tudi brez ljubezni je živel.

V življenju ga je spremljal le njegov pes,
drugače bil je on prav pristrčno ljubezniv.
Po smrti prav nič ni hrepenel,
pa čeprav brez ljubezni je živel.

Tedaj Micka spozna pravega,
mladega mladeniča, ki prav
ljubezniv bil je z njo.
A tedaj čez mesec dni
mali jo že kar pusti.

Micka vsa objokana in
s strtim srcem išče pomoč.
Nato prihiti drobna Rožica,
za njo še mala Srčica
in za njo še stric Možgan.

Zdaj povejo ji, kaj
za njo je zdravo in
kaj pravo, saj nočejo
ji prav nič slabo.

Kar naenkrat prihiti
pravi modri fant,
pravi za Micko našo
in tako se poročita
in cel kup otrok dobita.

Alja Rader, 8. a

V kotu je ena miza,
stari Francelj jo gleda ter čaka,
da minila ga bo kriza.
Ko obupano v kotu sedi,
se skoraj smrti prepusti.
Ker se zgodila mu je krivica, misli,
da mu ne bo več storjena pravica.
Ko takole tuhta, ugotovi,
da smisla življenja več ni,
zato se alkoholu prepusti.

Čez nekaj dni v bližnji gostilni sedi,
ga pije in skoraj v komo padel bi,
ampak ugotovi,
da s čudežnim bitjem sedi.

Ta ga nagovarja,
da alkohol dobro dene in mu odgovarja.

Ampak kar na hitro se pojavi,
nekdo v čudežni opravi.

Čudodelec ga ogovori,
da v alkoholu rešitve ni.

Če krivica bila ti je storjena,
popravi jo tako,
da bo vsem v dobro narejena.

Ob tej povedi se Francelj ustavi ter razmišlja:

»Kaj, če ima prav možki v čudežni opravi?«

Po še enem glažku vina se zave,
da lahko alkohol škodi
in da lahko možgani odpove.

Nato neha pit,
se gre obrit,
lepo spraviti in krivico popraviti.

Nika Priteržnik, 8. a

S TRAVO SE N'Č NE BO DOBRO KONČALO

Stari Franci pod lip'co sedi,
v roki 'ma fajf'co, pa travo kadi.
Pa pridejo trije možje s policije,
ga zbašejo v avto in pel'ejo do oštarije.
Ko pride pa tja, se v zid zaleti,
kap ga zadane in v boln'co zbeži.
Tam se pa vidi, da mu pomoči več ni,
saj vsak ve, da Franci preveč trave skadi.
Čez tri dni pa v cerkvi na hribčku zvoni
Francu v čast, ki v krsti pr' miru leži.
Po maši ga žlahta v grob položi,
ker Franci še zdaj cel' po travi smrdi.

Martin Javornik, 8. b

DEVETOŠOLCI

PO DEŽJU (himna devetošolcev)

LJUBILI TO ŠOLO VEDNO BI LAHKO,
A USODA NI ŽELELA TO,
ZADNJE LETO UPANJE JE ŠLO.
POPRAVLJALI SMO DOLGO TESTE VSE,
V NAS GORELO UPANJE,
DA BI OCENE VSAJ KAJ BOL' ŠE B'LE.
NIČ NI PREOSTALO, KOT DA PREBOLIMO,
DA SE KONČN' ŽE OSVOBODIMO.

REFREN

VSAKA STVAR SE OBRAČA,
V OSNOVNO ŠOLO SE NOBEN NE VRAČA,
ZGODBA ZDAJ JE KONČANA,
NOVA MOŽNOST NAM JE DANA.
LE ŠE VČASIH DIH ZASTANE,
KO SE SKUP' SPOMINJAMO.
VSAKA STVAR SE OBRAČA,
PO DEŽJU SE VEDNO SONCE VRAČA.

ZADNJI SVOJ ATOM SMO VAM ŽE DALI,
VSE NAPAKE STARE SMO PRIZNALI
IN NOVE CILJE SI ZADALI.
ZATO PONUDIMO SI DLAN V DLAN,
DA ZAČNEMO SKUPAJ VSAK NOV DAN
IN SE NE ZBUDIMO ŠE IZ SANJ.

NIČ NI PREOSTALO KOT DA PREBOLIMO,
DA SE KONČN' ŽE OSVOBODIMO.

Avtorica himne: Danijela Konc, 9. b

LITERARNI NATEČAJ V TUJEM JEZIKU

V okviru dela z nadarjenimi učenci smo se prijavili na literarni natečaj Ustvarjajmo v tujem jeziku, ki ga je drugo leto zapored razpisala Gimnazija Velenje v sodelovanju z Medobčinsko zvezo prijateljev mladine Velenje. Razpisana tema je bila CAUGHT IN THE DIGITAL WORLD.

Virtualni svet je lahko sredstvo, s katerim spoznavamo realni svet, nam nudi sprostitev, zabavo, lahko pa je tudi zaslepljenost in ujetost v svet, ki ga v resnici sploh ni. In vsak posameznik se lahko sam odloči, kakšno vlogo bo igrala ta sodobna tehnologija v njegovem življenju.

O tej problematiki so pisali tudi naši trije devetošolci. Danijela Konc iz 9. b se je odločila za poezijo, in sicer akrostih, Blažka Knap iz 9. a za kratko zgodbo in Jure Smolar iz 9. a, katerega izdelek je bil tudi nagrajen kot najboljši v kategoriji proze.

Vsem trem čestitam za izjemno ustvarjalnost in hkrati prilagam njihove stvaritve.

Mentorica
Katja A. Rožič

AN ACROSTIC POEM

Constantly we are somewhere.

Adds are everywhere.

Understanding each other is hard, but we think

Google has a solution to it all.

Help means that you are not alone,

There's a whole wide world outside your phone.

In our minds live the ideas of making our world better.

Never clear your mind, make the ideas real.

The future depends on what we do at present, and technology is supposed to

Help us do things quicker and more efficient, and to make our lives

Easier and better.

Demons in disguise,

Internet is full of lies.

Google has its price, because

Internet owns our lives.

Technology is growing

And a new lifestyle showing.

Lies, lies, lies ... follow us everywhere.

World is giving us answers everyday.

Only once we have a chance to live.

Remember, it's your life and you choose how to live it.

Let's invent tomorrow,

Digital world won't follow.

Danijela Konc, 9. b OŠ Šmartno pri Slovenj Gradcu

CAUGHT IN THE DIGITAL WORLD

Once upon a time there was a girl, whose name was Jamie. She kind of hated everyone and her biggest wish was to travel around the world. But there was one thing, Jamie was not a normal teenage girl. She was, how should I put this, hmm ... she was ... extraordinary. Yes, that is the word I have been looking for. But let's take this word "extraordinary" out of the context for a moment and continue the story about the girl Jamie.

Jamie was different because she was cold-hearted. She could not feel love nor anything else. She has never laughed nor cried. But she really wanted that to change and to be able to sense all those feelings.

One day there was a big storm outside and as Jamie was not afraid of anything, she ran outside and screamed up into the sky: *»I wish to be a normal teenage giiiiiiiiirl!«* The storm suddenly stopped, the sky made a giant hole and Jamie was sucked in. She was travelling for a couple of seconds and then she landed on the ground. She was in the middle of the street and the sky was purple. Jamie looked around her and found out she was in another dimension, where everything was made out of electricity. She stopped for a moment and ask herself: *»Am I caught in the digital world?«* *»Yes, you are,«* said a stranger, walking towards her. *»How did you know what I was thinking?«* Jamie turned around and asked him. *»Because I'm the Electrordinary genie,«* he replied. *»Ok, Mr Electrordinary,«* she said, *»if you are the genie, then you can make three of my wishes to come true.«* He said: *»It's true, but I can make only two of your wishes to happen.«* Jamie was okay with that and came up with the first wish: *»I wish to get out of this digital world,«* and then the second one: *»I don't want to be cold-hearted any more, I want to feel again!«* Genie was surprised that she had such kind of wishes, because people in the digital world are satisfied with almost everything. He started spinning his finger and Jamie's wishes came true. She soon landed on a square Earth. Her heart was melting, and she started jumping and screaming out of joy. She turned her head up to the sky, the clouds looked like squares and she thought: *»Oh, maybe it's just my imagination.«* She started looking around her. Everything was in the shape of a square. There were square mountains and some square animals like giraffes, elephants, monkeys ... Oh, yes, they all looked like squares. *»Genie tricked me!«* she muttered. As those words were heard, the voice from the sky started speaking: *»I didn't trick you. You said you wanted to get out of the digital world, but you have never said where you wanted to go.«* She said: *»Ok, I wish to go back on Earth!«* *»You can't, you have just had your two wishes!«* the voice replied. Jamie started crying and the square elephant was approaching from a distance. When she saw him, she started running herself. While crying and running, she started screaming to the sky: *»I really, really, really want to go back on Earth!«* A tear from her eye fell to the ground, Jamie stopped and everything started turning back into Earth ...

Soon, Jamie was standing in front of her house, where she had been sucked into the sky. She touched her heart and it wasn't cold any more. She was really happy. She ran into her house and when she came in, her mum was cooking and the whole house was smelling really nice. Jamie felt warm. She ran to her mum and hugged her. Mum was pleasantly surprised because Jamie has never hugged her before and was very happy to return the hug back.

Next morning Jamie woke up fresh and happy, and she actually enjoyed going back to school. That day Jamie got some friends at school and they have never parted again.

THE END

Blažka Knap, 9. a
OŠ Šmartno pri Slovenj Gradcu

CAUGHT IN THE DIGITAL WORLD

(Note: This story takes place in the same universe as the Sword Art Online novels do. I use the same game's name, same device's name, but the character in this story is not the part of the actual story and it is a fictional work of me.)

I woke up as I do every day. Today was a little bit different. It was the first time I felt that in a while. I rolled over and went back to sleep. After about an hour or so, I finally got up. I did the usual morning routine, ate a couple of slices of white bread and drank some water. I took my extra vitamin pill that gave me the vitamins I usually lack in my daily intake. "That should be enough for about 4 hours," I said to myself and went to the room again. I used my phone to turn on the computer and air conditioning, a simple contraption I made a while ago. I am not sure about the day as I do not really keep a diary of them or anything like that. My name is John Strider. I am a graduated student of programming, working from home for a major game company. In my free time I like to program, mostly artificial intelligence or simple automation tasks, like this one was, and play video games. I spend a lot of time playing the old and new MMORPG (Massive Multiplayer Online Role Playing Games). I spend more time in that world than interacting with other people in the real world. Spend countless hours for making my fictional character better and better. I know much more about those worlds than the world I actually live in. You could say, I feel more alive there, than I feel in the real one. And next week, it is all going to change. With the NerveGear and its Virtual Reality support, gaming will change forever. Of course I preordered everything and I have got most of the gear already set up. I played throughout all the demos countless times. Everything is set up and I am almost ready. The only problem is the game itself. As I purchased a NerveGear as soon as I could, I am now in the pool position for getting into the beta version. It is going to be released in a couple of hours. Sword Art Online is soon going to be shaped by the fact that it is going to be the first VRMMORPG game on the market. Well, I guess I will play something while I am waiting.

OH, GOD! It is finally here. The list of beta testers has been released. I checked it. I read the names down ... Kirito ... Agil ... Klein ... And, there it was. The name I was waiting for. Derohm. It is kind of a stupid name. I made it up when I was about 14 and have been using it since. Well, there I have it. My whole life has been up to that moment. I was prepared for this work-wise as my boss and I have been talking and he has also been trying to get into the beta. He said it was okay if I missed a few days. I called. We talked. He laughed and then let me do it. I have 5 days to fully enjoy the experience. The beta only features the first 10 out of a 100 floors, so I hope I can clear them all.

I had a big meal while my game was downloading. My first session will be about 8 hours long. People often think of computer »Geeks« as some fat men sitting naked in front of the computer. In reality, it is usually the other way around. I have been underweight for the last few years and still am. I am not sure if I should feel bad or proud. When I came back, I looked at the download progress. It was done. I laid on my bed, affixed the machine on my head and said the words I would say a lot that month: "Link Start."

After the login session and creating my character, I was finally in. All the teasers or trailers were nothing compared to the actual landscape once I saw it. It was beautiful. All the islands, all the grass, each plate in the floor, it was just like something beautiful in the real world. Heck, it was even more beautiful than anything I have ever seen in my life. The real or this one. I am not even sure how I should refer to it, so I will just say it is otherworldly. Well, it really is another world. It is made of ones and zeroes, but I felt more real in that moment than I ever have in my

life. Referring to the tutorial window in my field of vision, I swept down with two fingers in the air to make the window appear. It said a couple of things that immediately caught my eye. Most importantly – The Logout button. The button that I never really knew why it was there. I would much rather stay in this world, slashing monsters with my sword and helping people that lived there – the so called “People of the Land”. I spent most of the time clearing quests or teaming up with other people to go into dungeons where we had to face loads of monsters at once. I kept forgetting that it was a game and I have always been sad when I had to log out. Well, a person has to sleep or eat. I started wondering if playing the game would be the same as sleeping in the real life.

The days went by and the beta was over. As a beta tester, I sent them bug reports and such. It was the real purpose of the beta test. Now, to spend another month roaming around before going in that world again.

Days went by, then a week passed. I wanted to play so much again. Then, it was finally here. The full release has been released. As a beta tester, my copy was reserved, so I did not have to worry about that. A real-life paper printed booklet arrived in my mail today. It was a nice touch, because most of the new games do not have real paper booklets or anything of the sort. After eating a lot again, I laid on my bed, put the machine on my head and said the words I loved so much: “Link start!”

And there I was again. The world I loved so much, finally ready to be seen again. I was able to keep the look of my character from the beta test, but all the equipment and skills have been reset. I checked my inventory. There, I found a special item – a bundle of crystals. It looks like it is a starting gift to all beta testers. My friend list stayed intact. When I was in the beta, the beta testers made an agreement and added everyone we have ever teamed up with, just in case. I quickly skimmed it ... Seems like everyone has already logged in, except one person – Kirito. A black haired swordsman, who spent even more time in the game than I have. It seemed strange, that someone who was so obsessed with the game did not log in. At that moment, I saw nothing strange in my menu screen, so I went hunting for levels. The tutorial was automatically finished as I was a beta tester, so I started at level 2. There was still loads to go, as the game had a hundred floors to clear, each with its own villages and dungeons. The world really was ... massive. All the other Multiplayer “Massive” Online games now seemed like tiny little ants compared to this giant cockroach. Well, I guess that is not too good of a comparison.

About ten hours later, I was ready to log out to eat something and sleep. There was just one problem. There was no logout button. At that moment I realized, that for the last 10 hours, me and about ten thousand other players were literally trapped in this digital world. I felt excited, but at the same time, I was really scared. I, of all people got to be caught in a new world of swords and monsters. Enjoying this, while panicking a little, I became a little bit “two-faced” in a manner. I could never decide on an answer, seen the positive and the negative sides of everything possible and then ... Argh ... was the last sound that came out of me, before I have seen the Game Over screen, after I got ambushed by a kobold. I rewatched the death one last time. You would expect at that moment that I would return to the real world, but nope, I died. I died while playing a game. Well, looks like I really died the way my high school friends were saying I would – while playing a game.

*Jure Smolar, 9. a
OŠ Šmartno pri Slovenj Gradcu*

KRONIKA 9. a

LEON se s svojim skuterjem rad vozi. Pazi pazi, da te ne zgazi.
BUDIMIR računalniški mojster je ta pravi, učiteljici Petri računalnik vedno popravi. Domačih nalog dela ne, zato pa včasih kregan je.
BLAŽKA angleško dobro govori, zato ji učiteljica Manja govori, pojdi v drugo skupino ti.
KOLAR selfije pri angleščini dela in s tem učiteljico Manjo živcira.
KOVAČ pobič je ta pravi, vsak dan ga lahko kdo na Legenskem igrišču pozdravi.
NELI rada se uči in vedno odlično oceno dobi. Na violončelo zažiga in šola ji ni deveta briga.
ALEN KUHELNIK je učenec pravi, vse kar učitelj popravi, on razstavi.
ANŽE MATAVŽ kar naprej molči, a se vedno rolkanja veseli.
LARA živčna pred vsakim testom je bila, a vseeno 5 je pisala.
JURE test je po 15-ih minutah končal, učiteljem nikoli tiho ni »dau«.
ALEN ŠTALEKER za Anušo se podi in mira nikoli ne da ji.
VALENTIN fuzbaler je ta pravi, pri uri smeji se brez razloga, zato včasih prava je nadloga.
MARUŠA pridno se uči, a treninga nikoli ne zamudi.
NINA lepa je deklina, a za fante se ne zanima.

KRONIKA 9. b

ANUŠA je dečva mala in vedno nasmejana, za povrh pa še športnica ta prava.
Če ANDRAŽU KAVNIKU peresnico boš vzel, ti šamar bo za glavo priletel.
DANIJELA prijateljica je prava in ni trenutka, da ti ne pomaga.
ALEKS vse vzame za res, pije sok na eks in ima za vse hiter refleks.
JAKA pozno zvečer nobenega treninga ne zamudi, zato se včasih tudi v šolo zaspi.
ANA ima rada nove stvari, a se le dobri šali nasmeji, pogosto lepe ocene dobi in se ničesar ne boji. ALJAŽ dvorni norček je ta pravi, pri pouku nas vse v smeh spravi.
VERONIKA odbojko trenira in slabo blefira, včasih zase se drži in, kot vsi, se fizike boji.
ANŽE se rad za žogo podi, a velikokrat naloge ne naredi. Včasih telefon v roke vzame, saj mu šola že gleda čez rame.
NUŠA športnica je prava, s svojim glasom nas zabava.
ANDRAŽ PAVLIČ špricar je ta pravi, sam nemor's kaj, tak je po naravi.
MONIKA skoz' na fonu visi in se rolkat' uči, a matematično nalogo vedno naredi.
MAJA prijateljica je ta prava, z njo je vedno zabava. Kar naprej se hihita in smeji, zato se z njo veselimo vsi.
ŽAN si non-stop pošilja sms-e, po pouku ga takoj domov odnese.
HANA postavna je deklina, za šolo se pridno uči in športnega dneva nikoli ne zamudi.

DIASPORA

V sredo, 20. maja, smo se devetošolci udeležili večerne predstave Diaspora, ki je nastala ob sodelovanju Glasbene šole Gvido in Šolskega centra Velenje. Z eno njihovih predstav smo se že srečali, in sicer je bil to muzikal Jukebox.

Na poti sta nas spremljali učiteljici Petra Škrlovnik in Katja A. Rožič. Po prihodu v Velenje smo se sprehodili skozi naselje Šalek in nadaljevali pot ob reki Paki. Nato smo si na Kidričevi cesti ogledali razstavo fotografij Dnevni in nočni obiskovalci našega mesta, na katerih so bile živali. Ogledali smo si tudi šolski center in se sprehodili po na novo urejeni promenadi. Ob sedmi uri pa smo že sedeli v gledališču Doma kulture Velenje.

Če bi na železniški postaji naleteli na star kovček brez lastnika, bi vas premagala radovednost in bi ga odprli? Ali bi prebrali stara pisma, ki so shranjena v kovčku? Pisma polna radosti, sočutja, ljubezni in zgodb različnih ljudi z različnih koncev sveta, z različnimi zgodovinskimi ozadji in kulturo?

Diaspora pomeni gibanje prebivalcev s skupno kulturo in nacionalno identiteto. Okoli 40 nastopajočih nam je skozi plesno-glasbeno predstavo, sproščeno igro, humorjem, raznovrstnim plesom in odličnim petjem prikazalo sodoben družbeni odnos do drugačnih ljudi. Popeljali so nas v svet medkulturnosti in dokazali, da je mešanje različnih narodov dobro, po drugi strani pa v človeku to vzbuja težave, nestrpnost, na žalost tudi predsodke in stereotipe o drugačnih ljudeh. Ogled predstave zelo priporočam!!!!

Danijela Konc, 9. b

MOJI NAČRTI ZA PRIHODNOST

Prihodnost!? Vsak se v mislih kdaj zazre v prihodnost. Pa naj bo to le za trenutek ali pa nas ponesejo misli globlje in širše. To je doletelo tudi mene v tem šolskem letu. Leta, ki sem jih preživela v osnovnošolskih klopeh, se počasi bližajo koncu. Pred vrati je srednja šola, zato se v moji glavi vrstijo nešteta vprašanja. Kako naprej, kam se vpisati, ali bo ta srednja šola prava, ali se bom tam dobro počutila? Pri vseh teh vprašanjih, ki jih ni malo, mi ob strani stojita oče in mama. Marsikdaj mi dasta odgovor, ki ga potrebujem. Večkrat pa me tudi postavita pred dejstvo, da naj se ozrem vase, se vprašam, kaj bi rada počela v prihodnosti in poiščem določen odgovor v sebi. To mi veliko pomeni in lahko rečem, da sta mi kar neke vrste vzornika.

V tem šolskem letu sem si zadala kar precej zahteven načrt. Tako glede učnega uspeha kot tudi tekmovanj. Želim si biti odlična, saj ne bi rada, da mi ostanejo kakšna vrata šole zaprta zaradi učnega uspeha. Načrti mi kar lepo uspevajo, vendar zahtevajo veliko truda pa tudi prostega časa. Zaenkrat mi kar lepo uspeva, pri tem pa mi ob strani stojijo vsi domači.

Po končani osnovni šoli si želim na gimnazijo. Verjetno se bom vpisala kar v Gimnazijo Slovenj Gradec. Odločitev je sicer težka, ampak včasih nas strah ohromi še prej, preden se česa lotimo. Tuji jeziki so tisti, ki me včasih malo skrbijo. O tem sem se tudi precej pogovarjala z dijaki, ki obiskujejo gimnazijo. Dali so mi dobre nasvete in strah se je malo polegel. Prišla pa sem do zaključka, da bom z delom in trudom, sploh pa, če si to želim, zmogla.

Ker pri štirinajstih letih še ne vem natančno, kaj bi zares in z veseljem počela v svojem življenju, se mi gimnazija ne zdi slaba odločitev. Zavedam pa se, da se bom morala po štirih letih srednje šole odločiti kako naprej. Torej, študij mi ne uide. Ne bi rada delala prehitrih zaključkov, ampak odprtih smeri, ki me veselijo, je veliko. Ena izmed njih je farmacija, saj imam rada kemijo, pa tudi natančnosti mi ne manjka.

Ob vseh nalogah in učenju v tem šolskem letu imam prostega časa bolj malo. Obiskujem glasbeno šolo, ki me v veliki meri sprosti. Z družino se večkrat odpravimo v gore ali toplice, tako da dobim zagon za nove naloge in podvige.

Kje se vidim čez 15 let? Če sem odkrita, ne vem zagotovo. Vem, da je veliko odvisno od mene. Vem pa tudi, da včasih ni odvisno od nas samih, kako se kaj odvija. Lahko si nekaj zelo želiš, pa ti ne gre in ne gre. Ali pa, da ti vse uspe s prve, potem prideš do konca in kaj se zgodi? Vsa leta, ko si se šolal, trudil, tudi garal, naenkrat nimajo pomena. Zakaj? Ker ni zaposlitve za to, kar si se izsolal.

Trenutna situacija mladih ni enostavna. Starši nas bodrijo in pravijo: šolaj se, uči se, saj se kriza ne more nadaljevati v neskončnost. Pa se vprašam: bo res kdaj drugače? Veliko prijateljev se je izsolalo, a mi pravijo, da ne dobijo dela v svoji stroki. Ravno zato menim, da smo mladi v današnjem času kljub dobrinam, ki jih imamo, v zelo slabi situaciji glede prihodnosti.

Neli Kranjc, 9. a

Pri svojih štirinajstih sem se dokopala do naslednjega spoznanja: za premislek si je treba vzeti čas, ukrepati pa hitro in odločno. Mislim, da si za več kot štiri leta ne moreš postavljati natančnih ciljev, saj v življenju že vsak dan prinese kaj novega. Tako se o svoji prihodnosti odločam za največ štiri leta naprej. Vse drugo so le prebliski moje domišljije in se vsak dan spreminjajo. Ko sem bila majhna sem velikokrat razmišljala, da bi imela poklic, ki ga bom rada opravljala. To je bil na primer poklic učiteljice, astronautke in še veliko drugih. Vendar zdaj sem starejša, vem, kaj hočem, kaj me veseli in z vsakim dnem se trudim, da bi mi to uspelo in upam, da mi bo. Zdaj, ko sem 9. razred, še več premišlujem o tem, kaj me veseli, katero srednjo šolo bom obiskovala in tudi kaj bi bila rada po poklicu. Spoznala sem, da je načrtovanje zelo pomembno za prihodnost, saj če imaš nek cilj, se še bolj trudiš, da bi ga osvojil. Da ugotovim, pri čem sem, mi pomagajo starši, prijatelji in ostali sorodniki.

To šolsko leto se mi zdi zelo pomembno, saj je to za nas pomembna odločitev, katero srednjo šolo bomo obiskovali. Za to šolsko leto že imam narejene načrte. Želim biti odlična učenka, saj menim, da lahko tudi to vpliva na vpis v srednjo šolo. Za ta učni uspeh vem, da se moram truditi in trdo delati, kar tudi bom. Mislim, da sem uspešna in vzorna učenka, zato menim, da vpis v srednjo šolo, ki jo želim obiskovati, ne bo problem. Na poti do tega cilja mi pravzaprav pomagajo vsi: prijatelji, sošolci, starši, učitelji in ostali sorodniki.

Glede srednje šole še nisem prepričana, kam se bom vpisala. Zanima me več stvari. Zelo rada aranžiram in izdelujem razne okraske. Zato sem razmišljala, da bi odšla v šolo za oblikovanje. Ker pa tudi veliko časa preživim v naravi, s starši planinarim, sem opazila, da mi je narava zelo všeč. Poleg tega mi je babica svetovala zelo lep poklic za delo v gozdu, gozdarska inšpektorica. Z mamo in babico smo se udeležile dneva odprtih vrat v Srednji gozdarski šoli v Postojni. Predstavitev te šole me je navdušila in mi dala veliko razmišljanja glede mojega poklica. Ker bi rada postala gozdarska inšpektorica, mi je strokovna delavka svetovala, naj pojdem v gimnazijo, ker bom imela več teoretičnega znanja. Le-ta pa je najboljša osnova za nadaljnji študij iz gozdarstva. V srednji šoli se bom trudila po svojih najboljših močeh, a je nimam namena končati z odliko. Od šole pričakujem ogromno znanja za nadaljnjo izbiro šole, fakultete. Srednje šole se najbolj ne veselim, in sicer zaradi menjave sošolcev in novih učiteljev. Raje bi ostala kar tukaj z vami, ker mi je lepo. A tudi to bom premagala. Izbira šole je pomembna, da lahko postaneš, kar si želiš postati in delati v prihodnosti. Opravljati poklic gozdarske inšpektorice je zanimiv. Nadzirati mora gozdni red, kar pomeni, da se morajo lastniki gozdov držati določenih pravil v gozdu. Lahko rečemo, da je inšpektor varuh gozdov. V medijih sem zasledila, da je ta poklic iskan, ker ga ne morejo zamenjati "roboti". In upam, da sem se prav odločila.

Čez 15 let se vidim nekje, kjer bom imela dobro službo. Menim, da vsak posameznik kroji svojo usodo in ne zdi se mi prav, da nekaterim otrokom starši izbirajo šole in poklice, ki jih bodo opravljali, saj se ima vsak posameznik pravico sam odločiti, kaj ga veseli in kakšne so njegove želje. Mislim, da se mladi v današnjem času ne zavedajo, da je zelo pomembno vse dobro premisliti in oblikovati osnovo, saj potem iz te osnove izhajajo vse odločitve. Za uspešno življenje je potrebno trdo delo in volja.

Čeprav sem stara šele štirinajst let, mislim, da sem dovolj stara in zrela, da lahko odločam o svoji prihodnosti, vendar kakšen starševski nasvet ni nikoli odveč. Vem, da me čaka še veliko učenja, a potrudila se bom, da bom svoj cilj tudi dosegla.

Lara Plevnik, 9. A

MISLI DEVETOŠOLCEV

Nerada se spominjam vseh testov, spraševanj in učenja. Verjetno sem v šoli preživela nekaj najbolj dolgočasnih ur v svojem življenju. Vse šolske ure niso bile dolgočasne. Če se mi je snov zdela zanimiva, sem z veseljem poslušala.

Hana

V vseh teh letih smo se naučili spretnosti, medsebojne pomoči in sprejemati nove izzive. Poudarim naj še, da mi je šola dala veliko znanja, discipline, prijateljstva, a tudi veliko muk in strahu pred neznanjem in učitelji.

Ana

Ni bilo pomembno, kako dober si bil. To, kar je zares štel, je bilo druženje s prijatelji, ki nas je povezovalo ter nas naredilo nerazdružljive. Občutek, da imaš ob sebi prijatelje, ki te spoštujejo in bi zate naredili vse, je neprecenljiv.

Leon

Končal bi z mislijo, da so bila leta, ki sem jih preživel v osnovni šoli, najlepša točka v mojem življenju. Spoznal sem veliko dobrih, prijaznih učiteljev in učiteljic. S pridnim učenjem, vestnim ter poštenim delom bi rad uresničil svoje življenjske cilje.

Anže Konečnik

Do danes sploh še nisem razmišljala o tem, kako se počutim zdaj, ko se bliža konec. Lahko bi rekla, da v ustih dobim sladko-grenak okus. Mešanico sladke svobode in strahu pred neznanim.

Nina

Vsak je, kar ni drug, in s tem se dopolnjujemo ter krepimo naše vezi, ki so se spletle, in za katere upam, da se nikoli ne pretrgajo. Skupaj smo nekaj posebnega. Vsak dan popestrimo s smehom, pa če tudi nam ga ocene poslabšajo. Med urami pijemo živce učiteljem, ker nenehno klepetamo, smo nemirni in se drug drugemu smejimo. Smo takšni, kot smo, in mi vemo, da smo najboljši.

Lara

Med poletnimi počitnicami in potem v srednji šoli bom zelo pogrešal učitelje in sošolce. Obljubim, da se bom kdaj vrnil in vas prišel pozdravit. Sprememb se nekako veselim, vendar me je strah predvsem zgodnjega vstajanja in vožnje z avtobusi, saj bo to zame nekaj novega. Ker pa je to naredilo že nešteto ljudi, verjamem, da bo uspelo tudi meni.

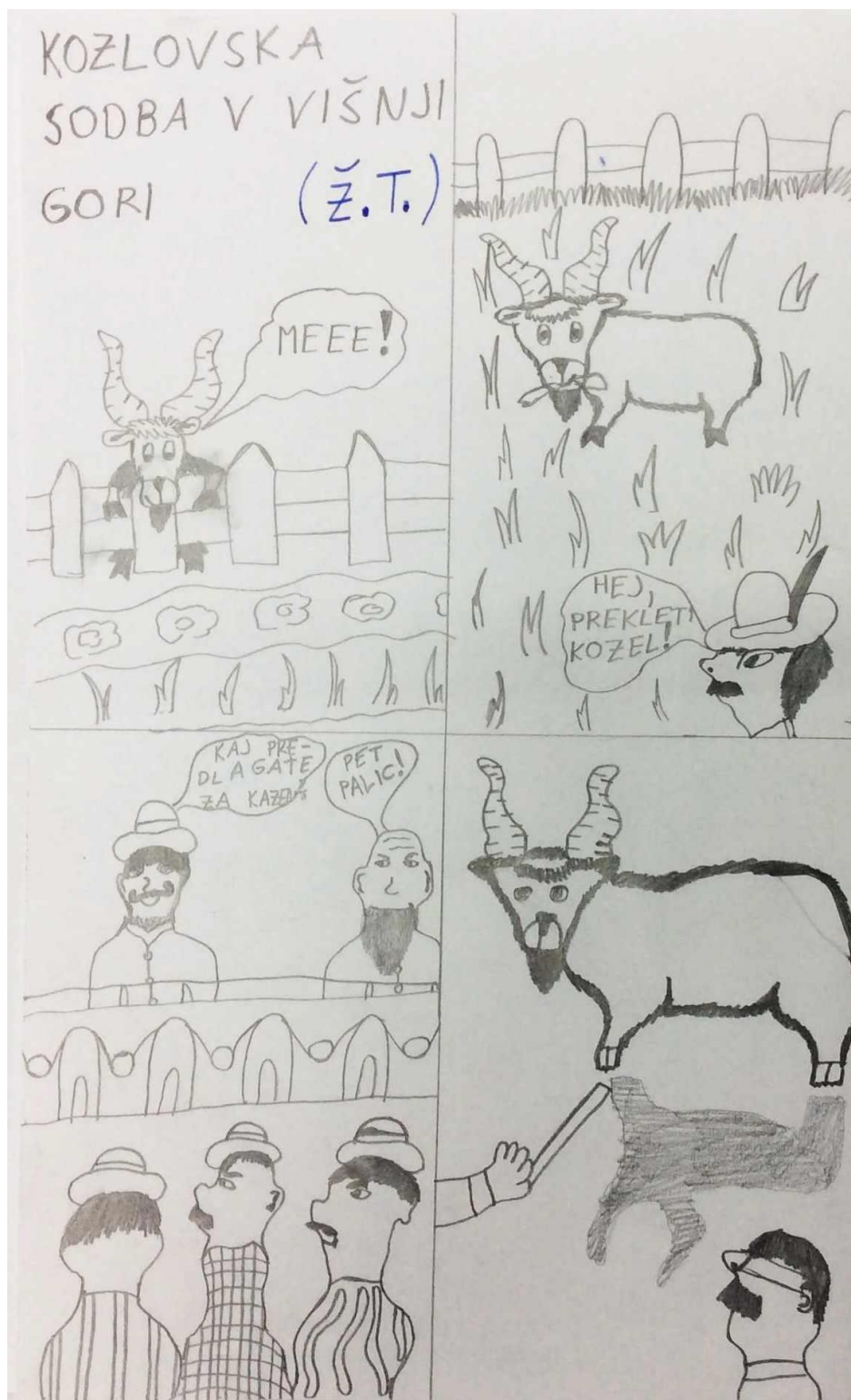
Jaka

Kako se odločiti? Koga vprašati? To so težke odločitve pri petnajstih. Nič kolikokrat smo se s starši pogovarjali o dobrih in slabih straneh poklica, ki ga želim opravljati. Lahko mi svetujejo, ampak zadnja odločitev je moja.

Neli

Zdaj je še težje zapustiti to ogromno šolo. Zakaj ogromno? Ker v sebi drži vse lepe trenutke, ki jih srce ne pozabi. Čeprav smo bili skupaj 9 let, se zdi, kot da se poznamo še dlje, da smo si usojeni ... in usoda nas je pripeljala do tega dne. To dneva slovesa. Do dneva solz in smeha. Ko se žalost in veselje pomešata v eno samo čustvo – ljubezen. Sošolci, sošolke, rada vas imam! Hvala vam, da ste mi polepšali osnovnošolsko izkušnjo, da ste bili v podporo. Življenje je kot plezanje, a razgled je lep. In vi ste najlepši razgled, predvsem pa ste pravi prijatelji in najdragocenejši spomin.

Danijela

PRIMORSKA PUSTOLOVŠČINA DEVETOŠOLCEV

»Pa je končno prišel ta dan!« se je slišalo iz marsikaterih ust devetošolcev, ko smo se v petek, 29. maja, odpravili pustolovščinam naproti.

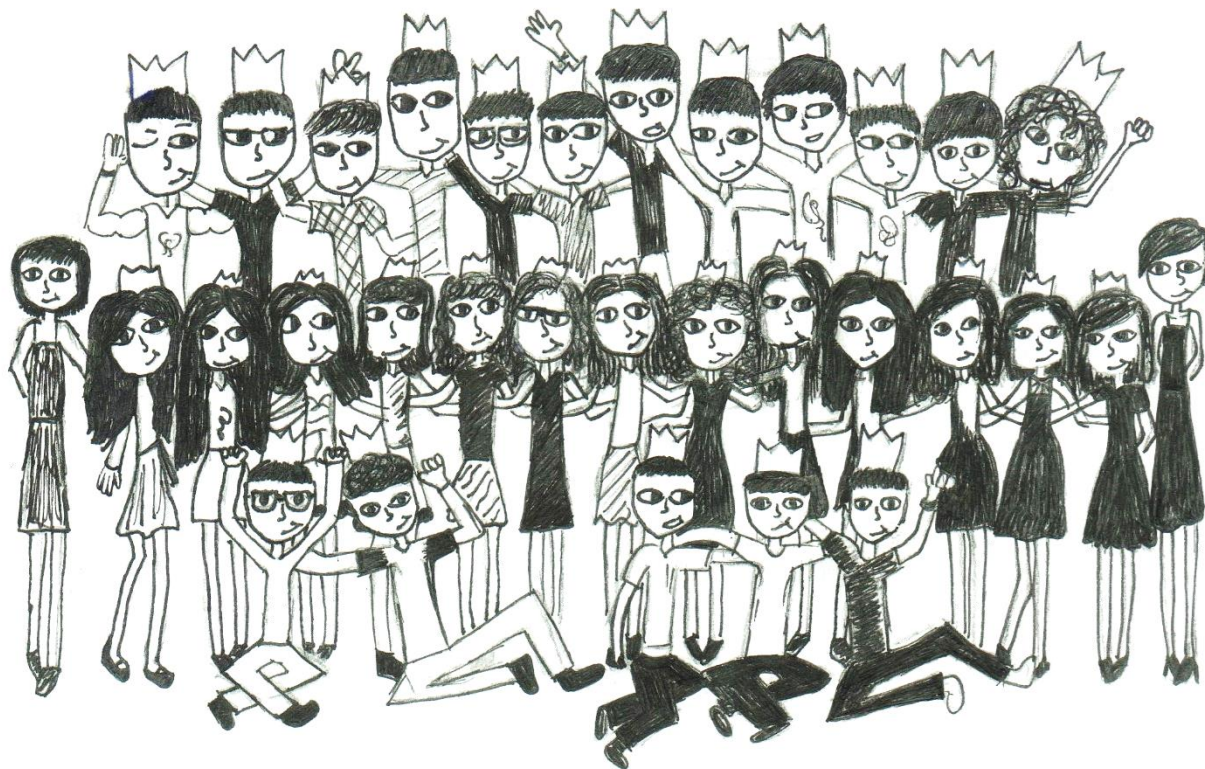
Naš prvi postanek je bil v Ljubljani, kjer nas je pričakal naš vodič Matej in kjer smo se prepustili divji vožnji z gokarti. Po adrenalinski vožnji nas je pot odpeljala naprej proti obali. Tam smo se najprej pomerili v zbijanju kegljev, nato smo odšli v osrčje Hrvatinov in se naenkrat znašli sredi bojnega polja. Po zmagi se je učencem zahotelo osvežitve, zato nas je voznik zapeljal še do portoroške plaže, kjer smo uživali v igrah na mivki, skakanju v vodo polno meduz ter ob pici in sončnem zahodu. Bili smo že dokaj utrujeni, a nam je le še uspelo narediti nekaj plesnih korakov v diskoteki nad Izolo. S tem se je naš dan na Primorskem tudi zaključil in vsi smo komaj čakali, da pademo v svoje postelje. Skratka, vreme nam je služilo, učenci so bili pridni, vodič je bil enkraten in prav tako naš voznik. Izlet, kakršnega si želiš.

Razredničarki

Pa vtisi devetošolcev?

Imeli smo se super, ko smo uživali v hitrosti. *Nina*
Na zaključnem izletu smo polni adrenalina uživali. Bilo je nepozabno. *Neli*
Imeli smo se izjemno, saj smo zelo uživali v hitrosti in družbi. *Anže Kovač*
Bilo je odlično. Še posebej zato, ker smo bili polni adrenalina, kopanje v morju pa je bilo vrhunec izleta. *Blažka in Lara*
Bilo je najboljšo, ker smo se vozili z gokarti, se streljali in kopali. *Leon in Valentin*
Bilo je svetovno, ker smo se streljali, vozili z gokarti in plesali. *Anže Matavž*
Moji občutki z zaključnega izleta so fenomenalni. Imel sem se megafantastično. *Alen Štaleker*
Imel sem se super, a najbolj všeč mi je bil paintball. *Jure*
HUDOOO!!!!(*Alen Budimir*)
Bilo je zakon, sploh zato, ker smo bili vsi skupaj. *Nuša*
Kljub temu da je bil to naš zadnji skupni izlet, nismo niti za trenutek pomislili na to. Skupaj smo preživeli imeniten dan, ki bo zvedno ostal v naših srcih. *Maja in Ana*
Na končnem izletu je bilo super in nikoli ga ne bom pozabil. *Jaka*
Na izletu je bilo hudo, imeli smo se super in nepozabno. *Andraž Kavnik*
Na zaključnem izletu je bilo svetovno in nepozabno. *Aljaž*
Najboljši zadnji izlet, ki ga bom vedno nosila v srcu. *Danijela*
Imeli smo se super, saj glede na to, da je bil zadnji izlet, smo se družili še bolj. *Monika*
To je bil resnično fantastičen in nepozaben končni izlet. *Anuša*
Bilo je zabavno preživljati čas s sošolci in prijatelji. *Veronika*
Imeli smo se legendarno in super. *Andraž Pavlič in Žan*

JEZIKOVNI KOTIČEK

Dear Editors,

I love our school newspaper Šolarija, and I'd like to thank our English teacher and editor Katja A. Rožič and teacher Lilijana Pelc who helped a lot to make this newspaper really great. I would also like to thank all other students who helped with their amazing drawings and stories.

Wishing you all the best in making even more amazing articles.

Anuša Stopernik, 9. b

I`m Nejka. I`ll write this essay about me, because I was to hard-working at my English lessons. My greatest achievement is probably a silver award at the diabetes test. I had thirty-two points of forty.

My favourite food is pasta, and I actually eat it every day during the week. I also like cheese, which I put on my pasta.

If I describe myself in three words, they will probably be irritating but also helpful and friendly.

I think that I`m good at football and irritating people.

I`m also good at writting essays, I suppose that`s why I`m writting this as my punishment now.

I`m bad at biology, because I don`t understand it. I`m also bad at jogging, because I`m lazy type of a person.

Loud people annoy me, because I don`t like them. There are actually lots of things which annoy me, and that annoys me the most!

I`m afraid of high and tall people. Yes, I`m actually scared of them.

Well, I need to write about my irritating habits. I`m an irritating person, as I wrote before, but my most irritating habit is that I`m often rude. What people don`t like about me is that I use a lot of sarcasm, either.

My idols are people, that have been successful in their lives just by the way of their thinking. They didn`t have any supportes and they changed the way how I look on other people.

Most of all, I worry about my future, because I care of my future job. I want to be successful.

I will go to a good university, and then I will study medicine. I will be a great surgeon and then I`ll die in peace.

Nejka Serušnik, 8. a

NAŠI USPEHI

TEKMOVANJE IZ SLADKORNE BOLEZNI

V petek, 17. 10. 2014, je potekalo šolsko tekmovanje iz poznavanja sladkorne bolezni. Udeležilo se ga je 47 učencev osmih in devetih razredov.

Bronasto priznanje je osvojilo **17** učencev, in sicer:

Lucijan Cokan, Nejka Serušnik, Martin Javornik, Janica Jeromel, Lorena in Larisa Jovan, Ana Gradišnik, Žan Vinarnik, Elizabeta Vrunč, Ana Vidovič in Marko Vrčkovnik iz 8. razreda ter **Neli Kranjc, Lara Plevnik, Jakob Strel, Nina Zdovc, Hana Kotnik in Jure Smolar** iz 9. razreda.

Na državnem tekmovanju, ki je bilo 22. 11. 2014 v Velenju, so **Neli Kranjc, Lucijan Cokan in Nejka Serušnik** osvojili **srebrno priznanje**.

TEKMOVANJE IZ BIOLOGIJE

V sredo, 22. oktobra 2014, je na šoli potekalo tekmovanje iz biologije za Proteusovo priznanje. Udeležilo se ga je 15 učencev, ki so morali pokazati svoje znanje o **alpskih rastlinah v Sloveniji**.

Bronasto priznanje so osvojile **Neli Kranjc, Hana Kotnik in Nejka Serušnik**.

Neli Kranjc in Hana Kotnik sta se uvrstili na državno tekmovanje, ki je potekalo 5. 12. 2014 v Dravogradu. Obe sta se odlično uvrstili. **Neli je osvojila zlato Proteusovo priznanje, Hana pa srebrno Proteusovo priznanje.**

TEKMOVANJE IZ KEMIJE

V ponedeljek, 19. januarja 2015, je potekalo šolsko tekmovanje iz kemije. Udeležilo se ga je 32 učencev osmih in devetih razredov.

Bronasto priznanje je uspelo osvojiti **10-im** učencem:

Žanu Vinarniku, Martinu Javorniku, Ani Gradišnik in Janici Jeromel iz 8. razreda,

Neli Kranjc, Juretu Smolarju, Jakobu Strelu, Hani Kotnik, Aleksu Kotniku ter Nini Zdovc iz 9. razreda.

Iskrene čestitke vsem dobitnikom priznanj.
Helena Ocepek, mentorica

TEKMOVANJE IZ ANGLEŠČINE

V tem šolskem letu se je novembra odvilo tekmovanje iz angleščine za devetošolce na šolski stopnji, kjer so bronasto priznanje osvojili trije devetošolci, in sicer Ana Strmčnik, Nina Zdovc ter Jure Smolar. Naprej na regijsko tekmovanje se je uvrstil Jure Smolar, ki je tam dosegel tudi srebrno priznanje. Za uspeh vsem iskreno čestitamo, v prihodnje pa jim želimo še naprej veliko uspeha.

Mentorica
Katja A. Rožič

CANKARJEVO TEKMOVANJE

Cankarjevo tekmovanje za priznanje iz slovenščine je namenjeno vsem učencem od 2. do 9. razreda. Tako kot vsa prejšnja leta so tudi v tem šolskem letu mentorice spodbujale svoje učence k pristopu le tega in na šolski stopnji smo osvojili 28 bronastih priznanj.

Osrednja tema tekmovanja je bila povezava književnosti in zgodovine, naslov tekmovanja pa Izročilo knjige.

Učenci 2. in 3. razredov so prebirali slovenske ljudske pravljice in pripovedke (O Povodnem možu, Mojca Pokrajculja), 4. in 5. razredi so spoznavali Junake z ladje Argo, 6. in 7. Jurčičevega Jurija Kozjaka, osmo- in devetošolci pa so se prebijali skozi obsežen Finžgarjev zgodovinski roman Pod svobodnim soncem. Slednji so se udeležili še regijskega tekmovanja, in sicer sta se nanj uvrstili Janica Jeromel in Nina Zdovc.

Za kreativnost in domišljijo naj nikoli ne zmanjka prostora, zato le berite in pišite, pišite in berite

Čestitke ob vaših uspehih!

Katja A. Rožič

OSVOJENA PRIZNANJA IZ ZNANJ FIZIKE IN LOGIKE

Na **šolskem** tekmovanju iz **logike** so **bronasto priznanje** osvojili naslednji učenci:

6. a Manca Lampret Gašper Kamnik Adam Kac	7. a Alen Planinšec Nina Pačnik Sabina Čegovnik	8. a Nika Priteržnik Janica Jeromel Tadej Mlinšek
8. b Žan Vinarnik Lucijan Cokan Larisa Jovan	9. a Jure Smolar Nina Zdovc	9. b Jakob Strel

18. oktobra 2014 pa je **ALEN PLANINŠEC** na **državnem** tekmovanju osvojil **srebrno priznanje**.

Bronasta Stefanova priznanja iz znanj **fizike** so na **šolskem** tekmovanju osvojili:

8. a Tadej Mlinšek	8. b Žan Vinarnik
9. a Neli Kranjc Jure Smolar	9. b Jakob Strel

Na **področnem** tekmovanju sta **srebrno Stefanovo priznanje** osvojila osmošolca **TADEJ MLINŠEK** in **ŽAN VINARNIK**.

Zlato Stefanovo priznanje pa je na **državnem** tekmovanju osvojil **TADEJ MLINŠEK**.

Vsem prejemnikom priznanj iskrene čestitke!

Za konec pa še misli znanega fizika Alberta Einsteina:

*Uči se od včeraj, živi za danes, upaj za jutri. Zelo važno pa je, da ne prenehate spraševati!
Oseba, ki nikoli ni naredila napake, nikoli ni poskusila česa novega.
Ne poskušaj postati človek uspeha, ampak človek vrednot.*

Prijetne počitnice!

Učiteljica Andreja ŽUŽEL

Učenci OŠ Šmartno pri Slovenj Gradcu
na odprtem državnem prvenstvu Slovenije v pomnjenju – Memoriada 2015

Dva meseca je že minilo, odkar smo na šoli prvič izvedli šolsko tekmovanje v pomnjenju. Z zelo dobrimi rezultati se je 9 učencev naše šole uvrstilo na državno prvenstvo v pomnjenju.

V soboto, 21. 3. 2015, je bilo v Celju 7. odprto državno prvenstvo v pomnjenju. Bilo je 7 tekmovalnih disciplin ter 77 tekmovalk in tekmovalcev, postavljenih pa je bilo kar 17 novih državnih rekordov.

Skratka vse je bilo pravljíčno. Da pa je bilo pravljíčno tudi za naše učence, govorijo priznanja in medalje, ki so jih osvojili naši učenci.

Disciplina:	kategorija OTROCI (od 8 do 12 let)	kategorija JUNIORJI (od 13 do 17 let)
NAKLJUČNA ŠTEVILA SLO rekord otroci: 70 števil SLO rekord juniorji: 94 števil	2. mesto: Sabina ČEGOVIK	2. mesto: Janica JEROMEL
	5. mesto: Domen STRMČNIK	4. mesto: Martin JAVORNIK
	9. mesto: Alen PLANINŠEC	15. mesto: Jakob STREL
	10. mesto: Nina PAČNIK	20. mesto: Nika PRITERŽNIK
	10. mesto: Manca LAMPRET	
NAKLJUČNE BESEDE SLO rekord otroci: 25 besed SLO rekord juniorji: 29 besed	1. mesto: Sabina ČEGOVIK	6. mesto: Martin JAVORNIK
	2. mesto: Alen PLANINŠEC	10. mesto: Janica JEROMEL
	4. mesto: Nina PAČNIK	14. mesto: Jakob STREL
	7. mesto: Manca LAMPRET	14. mesto: Nika PRITERŽNIK
	8. mesto: Domen STRMČNIK	
IZMIŠLJENI DOGODKI SLO rekord otroci: 15 datumov SLO rekord juniorji: 17 datumov	2. mesto: Domen STRMČNIK	9. mesto: Janica JEROMEL
	3. mesto: Nina PAČNIK	17. mesto: Nika PRITERŽNIK
	4. mesto: Alen PLANINŠEC	19. mesto: Martin JAVORNIK
	12. mesto: Sabina ČEGOVIK	19. mesto: Jakob STREL
	12. mesto: Manca LAMPRET	
IMENA IN OBRAZI SLO rekord otroci: 20 imen SLO rekord juniorji: 33 imen	3. mesto: Nina PAČNIK	8. mesto: Jakob STREL
	3. mesto: Alen PLANINŠEC	16. mesto: Janica JEROMEL
	5. mesto: Domen STRMČNIK	21. mesto: Nika PRITERŽNIK
	9. mesto: Sabina ČEGOVIK	26. mesto: Martin JAVORNIK
	10. mesto: Manca LAMPRET	
ABSTRAKTNE SLIKE SLO rekord otroci: 55 točk SLO rekord juniorji: 70 točk	5. mesto: Alen PLANINŠEC	2. mesto: Janica JEROMEL
	8. mesto: Sabina ČEGOVIK	8. mesto: Nika PRITERŽNIK
	11. mesto: Nina PAČNIK	8. mesto: Jakob STREL
	11. mesto: Manca LAMPRET	21. mesto: Martin JAVORNIK
	15. mesto: Domen STRMČNIK	

Disciplina:	kategorija OTROCI (od 8 do 12 let)	kategorija JUNIORJI (od 13 do 17 let)
BINARNA ŠTEVILA SLO rekord otroci: 144 števil SLO rekord juniorji: 126 števil	2. mesto: Domen STRMČNIK	3. mesto: Janica JEROMEL
	3. mesto: Nina PAČNIK	8. mesto: Martin JAVORNIK
	4. mesto: Manca LAMPRET	11. mesto: Nika PRITERŽNIK
	9. mesto: Sabina ČEGOVIK	11. mesto: Jakob STREL
	14. mesto: Alen PLANINŠEC	
HITRE KARTE SLO rekord otroci: 30 kart SLO rekord juniorji: 46 kart	2. mesto: Sabina ČEGOVIK	2. mesto: Martin JAVORNIK
	5. mesto: Domen STRMČNIK	8. mesto: Janica JEROMEL
	6. mesto: Alen PLANINŠEC	10. mesto: Jakob STREL
	12. mesto: Manca LAMPRET	20. mesto: Nika PRITERŽNIK
	12. mesto: Nina PAČNIK	

V vseh tekmovalnih disciplinah imajo tekmovalci 5 minut časa za pomnjenje in 15 minut časa za priklic spomina. Vsi naši učenci so tekmovali v vseh disciplinah.

Glavni organizator in donator tekmovanja je bila EIC Univerzum Minerva Maribor. Predsednica tekmovalne komisije je bila Vanja Jus, tajnik državne komisije pa Peter Cokan, oba po rodu Šmarčana. Tekmovanje je potekalo pod budnim očesom svetovnega trenerja in sodnika miselnih športov Michaela Gloschewskega iz Nemčije, ki je bil na tekmovanju tudi predsednik sodnikov.

Dogodek je potekal pod častnim pokroviteljstvom predsednika Republike Slovenije Boruta Pahorja.

Mentorici
Nataša BUDNA STANTA in Andreja ŽUŽEL

TEKMOVANJA IZ MATEMATIKE

19. marca smo na naši šoli izvedli šolsko tekmovanje iz matematike KENGURU 2015. Tekmovalo je **149** učencev od 1. do 9. razreda.

Bronasto Vegovo priznanje je na naši šoli osvojilo skupaj **49 učencev**.

1. razred	13 učencev
2. razred	6 učencev
3. razred	5 učencev
4. razred	6 učencev
5. razred	4 učenci
6. razred	2 učenca
7. razred	3 učenci
8. razred	7 učencev
9. razred	3 učenci

Najuspešnejši učenci od 7. do 9. razreda pa so se uvrstili na področno tekmovanje za srebrno Vegovo priznanje, ki je bilo 1. aprila letos na naši šoli.

Področnega tekmovanja so se udeležili:

Jure Smolar iz 9. a razreda
Jakob Strel iz 9. b razreda
Aleks Kotnik iz 9. b razreda
Tadej Mlinšek iz 8. a razreda
Janica Jeromel iz 8. a razreda
Žan Vinarnik iz 8. b razreda
Martin Javornik iz 8. b razreda
Aljaž Lampret iz 8. b razreda
Lucijan Cokan iz 8. b razreda
Alen Planinšec iz 7. a razreda
Nina Pačnik iz 7. a razreda

Srebrna Vegova priznanja pa so osvojili:

9. razred – Jure Smolar, Jakob Strel in Aleks Kotnik

8. razred – Žan Vinarnik, Tadej Mlinšek in Janica Jeromel

7. razred – Alen Planinšec

Na **področnem** tekmovanju je **2. mesto** osvojil **Žan Vinarnik iz 8. b razreda** in tako našo šolo **zastopal** na **državnem** tekmovanju, ki je bilo **18. aprila na OŠ Rada Robiča v Limbušu**.

Vsem učencem, ki ste osvojili priznanja, čestitamo!

Že nekaj let Društvo matematikov, fizikov in astronomov podeljuje posebno priznanje – DIAMANTNI KENGURU. To priznanje dobi učenec, ki je v osnovni šoli vsako leto prejel bronasto Vegovo priznanje. Diamantni kenguru bo letos na naši šoli podeljen drugič. Prejela pa ga bosta učenca 9. razreda, Jure Smolar in Jakob Strel.

Za prejeto priznanje jima iskreno čestitamo.

Majda Borovnik

Rezultati športnih tekmovanj v šolskem letu 2014/2015

ATLETIKA EKIPNO: dečki – 4. mesto (Leon B., Andraž Kavnik, Klemen K., Anže Konečnik, Anže Kovač, Alen Kuhelnik, Andraž Pavlič, Jakob Strel)

deklice – 3. mesto (Hana Kotnik, Lara Plevnik, Maja Temnikar, Nina Zdovc)

KOŠARKA OBČINSKO: dečki – 3. mesto (Jakob Strel, Andraž Kavnik, Aljaž Ošlovnik, Anže Kovač, Andraž Pavlič)

ODBOJKA OBČINSKO: dečki – 3. mesto (Andraž Kavnik, Jakob Strel, Anže Kovač, Leon Bošnik)

ODBOJKA OBČINSKO: deklice – 3. mesto (Veronika Hartman)

ROKOMET OBČINSKO: deklice – 2. mesto (Maja Temnikar, Monika Jarh)

ROKOMET OBČINSKO: dečki – 2. mesto (Andraž Kavnik, Jakob Strel)

NOGOMET OBČINSKO: deklice – 2. mesto (Monika Jarh, Nuša Štebih, Maja Temnikar, Danijela Konc)

NOGOMET OBČINSKO: dečki – 5. mesto (Anže Konečnik, Aleks Kotnik, Aljaž Ošlovnik, Klemen Kolar, Alen Kuhelnik)

BADMINTON PODROČNO: dečki (Žan Vinarnik **1. mesto**, Martin Javornik **2. mesto**, Žan Tramte **1. mesto**, Nejc Petrič **3. mesto**)

BADMINTON PODROČNO: deklice (Larisa Jovan **5. mesto**, Lorena Jovan **6. mesto**, Katarina Golouh **4. mesto**)

BADMINTON PODROČNO EKIPNO: EKIPA 1: Petrič M., Vinarnik Ž., Jovan L., Golouh K. – **1. mesto**;
EKIPA2: Martin J., Žan T., Lorena J., Janica J. – **3. mesto**

BADMINTON DRŽAVNO POSAMIČNO: Javornik Martin, Žan Vinarnik (**17.–32. mesto**)

ATLETSKI ČETVERBOJ – ŠOLSKO deklice 9. razred (Hana Kotnik **1. mesto**, Monika Jarh **2. mesto**, Nuša Štebih **3. mesto**)

dečki 9. razred (Andraž Pavlič **1. mesto**, Andraž Kavnik **2. mesto**, Valentin Štaleker **3. mesto**)

ŠOLSKI PLESNI FESTIVAL – PODROČNO deklice 4.–6. razred (Alja Kotnik, Nastja Šumah, Neja Marhat, Hana Šaloven, Lara Šaloven – **5. mesto**)

deklice 7.–9. razred (Janica Jeromel, Ines Marhat)

ATLETIK POSAMIČNO PODROČNO TEKMOVANJE:

- dečki mlajši** (Grega Konečnik – daljina **2. mesto**, Alen Planinšec – daljina **4. mesto**, Maj Prikeržnik – 300m **1. mesto**, Filip Oiclj – 300m **8. mesto**, Lovro Slemenjak – višina **7. mesto**, Miha Valtl – vorteks **11. mesto**, Tilen Žolger – vorteks **21. mesto**)
- učenke mlajše** (Zala Katarina Hovnik – daljina **2. mesto**, Emilija Vrunč – daljina **4. mesto**, Manca Lampret – 300m **1. mesto**, Zala Kamenik – 300m **2. mesto**, višina – Sonja Pačnik **7. mesto**, Tjaša Hartman **8. mesto**, 60m – Kaja Kotnik **7. mesto**, Maja Balant Cigler **9. mesto**, Gaja Kotnik **13. mesto**, vorteks – Ana Neža Naglič **10. mesto**, Barbara Bastl **14. mesto**)
- dečki starejši** (višina – Anže Konečnik **4. mesto**, Tadej Mlinšek **11. mesto**; krogla – Klemen Kolar **3. mesto**, Anže Kovač **4. mesto**; daljina – Andraž Pavlič **1. mesto**, Jan Krevh **4. mesto**, Andraž Kavnik **6. mesto**; 300m – Matevž Hovnik **11. mesto**, Žan Vinarnik **15. mesto**; vorteks – Miha Kresnik **2. mesto**, Matic Petrič **5. mesto**; 4x100m – Šmartno 1 (Jan K., Andraž Pavlič, Kolar Klemen, Andraž Kavnik) **5. mesto**, Šmartno 2 (Miha Kresnik, Matic Petrič, Anže Konečnik, Matevž Hovnik) **8. mesto**;))
- učenke starejše** (60m – Hana Kotnik **2. mesto**, Karin Lovenjak **4. mesto**; 300m – Elizabeta Vrunč **7. mesto**; daljina – Tjaša Penica **1. mesto**, Nejka Serušnik **7. mesto**; krogla – Nika Prikeržnik **4. mesto**, Janica Jeromel **8. mesto**, Nina Zdovc **11. mesto**; 4x100m – Šmartno1 (Hana Kotnik, Tjaša Penica, Elizabeta Vrunč, Zala Katarina Hovnik) **2. mesto**, Šmartno2 (Kamenik Zala, Lampret Manca, Serušnik Nejka, Emilija Vrunč) **3. mesto**)

ATLETIKA POSAMIČNO DRŽAVNO: mlajše učenke: daljina – Zala Katarina Hovnik **5. mesto**, 300m – Manca Lampret **12. mesto**

ŠPORTNO PLEZANJE DRŽAVNO: Jakob Drevenšek **16. mesto**; Neža Rošar **43. mesto**; Zala Kamenik **20. mesto**; Manca Lampret **22. mesto**; Neža Ana Naglič **24. mesto**

